

การเปรียบเทียบผลการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษแก่เด็กที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยวิธี SQ 3 R และวิธีสอนตามคู่มือครู

ปริญญานิพนธ์
ของ
สุจารี มีแดนไผ่

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศึกษาพิเศษ
พฤษภาคม 2547

การเปรียบเทียบผลการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษแก่เด็กที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยวิธีสอนแบบ SQ 3 R และวิธีสอนตามคู่มือครู

บทคัดย่อ
ของ
สุจารี มีแดนไผ่

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศึกษาพิเศษ
พฤษภาคม 2547

สุจารี มีแดนไผ่. (2547). การเปรียบเทียบผลการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษแก่เด็กที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยวิธีสอนแบบ SQ3R และวิธีสอนตามคู่มือครู. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาพิเศษ).กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม : ศาสตราจารย์ ดร.ผดุง อารยะวิญญู , รองศาสตราจารย์ วิราพร พงศ์อาจารย์

การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบผลการสอนอ่านจับใจความภาษาอังกฤษโดยวิธีสอนแบบ SQ3R กับวิธีสอนตามคู่มือครู แก่เด็กที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2546 โรงเรียนเนินสะอาดวิทยาคม อ.วังทอง จ.พิษณุโลก สุ่มแยกเป็นกลุ่มทดลอง 20 คน กลุ่มควบคุม 20 คน ดำเนินการทดลองโดยใช้แบบแผนการวิจัยแบบ Randomized Control Group Pretest Posttest Design กลุ่มทดลองได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบ SQ3R กลุ่มควบคุมได้รับการสอนตามคู่มือครู โดยใช้เวลาในการทดลองกลุ่มละ 16 คาบ คาบละ 50 นาที โดยใช้เนื้อหาเดียวกัน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย แบบวิธีสอนแบบ SQ3R สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ t – test แบบIndependent

ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า

นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบ SQ3R กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

A COMPARISON ON ENGLISH READING COMPREHENSION BETWEEN SQ3R
AND INSTRUCTION BASED ON THE TEACHER'S MANUAL OF THE
UNDERACHIEVING STUDENTS IN MATHAYOM SUKSA IV

AN ABSTRACT
BY
SUCHAREE MEEDEANPHAI

Presented in partial fulfillment of the requirements for the Master
Of Education degree in Especial Education
At SrinaKharinwirot University
May 2004

Sucharee Meedeanphai.(2547) : *A comparison on English reading comprehension between SQ3R and instruction based on the teacher's Manual of the underachieving students in Mathayom Suksa IV an abstract.* Master thesis, M.Ed. (Special Education). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee : Prof.Dr. Padoong Arayawinyoo, Assoc.Prof. wiraporn Phongajarn.

The purpose of this study was to compare Mathayom suksa IV students taking English Reading course (Eng 026) in the first semester of 2003 academic year of Neonsa-art School Wangtong Phitsanuloke.The samples were assigned into 2 groups the experimental and control groups with 20 students in each. The experimental group was taught through SQ3R modules; whereas the control group was taught by instruction based on the Teacher's Manual :where the control group was taught through instruction based on the teacher's manual. Each group was taught with the same content for 50 –minute periods. The research design of this study was Randomized Control Groups Pretest-Posttest Design.

The instruments used in the study were SQ3R . in Mathayom suksa IV the data were statistically analyzed by t-test Independent .

The findings of the study revealed that :

There was a significant difference in SQ 3R and level between the students in the experimental and control groups at the .1 level.

การเปรียบเทียบผลการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษแก่เด็กที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยวิธีสอนแบบ SQ 3 R และวิธีสอนตามคู่มือครู

ปริญญาานิพนธ์
ของ
สุจารี มีแดนไผ่

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ

พฤษภาคม 2547

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

การเปรียบเทียบผลการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษแก่เด็กที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยวิธีสอนแบบ SQ 3 R และวิธีสอนตามคู่มือครู

ของ

นางสาวสุจารี มีแดนไผ่

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.นภาพร ณะพานนท์)

วันที่ เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2547

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

.....ประธาน

(ศาสตราจารย์ ดร.ผดุง อารยะวิญญู)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์วิราพร พงศ์อาจารย์)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เดือนใจ เกียวชัย)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(อาจารย์ศิริวิมล ใจงาม)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญาโทพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาจาก ศาสตราจารย์ ดร. ผดุง อารยะ วิญญู ประธานกรรมการที่ปรึกษา และรองศาสตราจารย์วิราพร พงศ์อาจารย์ กรรมการที่ปรึกษา ที่ให้คำแนะนำ และตรวจสอบ แก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ตลอดจนการให้ กำลังใจในการทำ ปริญญาโทพนธ์สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณ ดร.เตื่อนใจ เกียวซีและอาจารย์ศิริวิมล ใจงาม ที่กรุณาเป็นกรรมการสอบ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ตลอดจนเป็นผู้ตรวจสอบ และให้ คำแนะนำแก้ไขปรับปรุงเครื่องมือวิจัย

ขอขอบคุณทุกท่านที่มีส่วนร่วม และให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนจนทำให้ ปริญญาโทพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ คุณค่าและประโยชน์ของปริญญาโทพนธ์ฉบับนี้ขอมอบเป็น เครื่องบูชา พระคุณบิดา มารดา ครู อาจารย์ และผู้ที่มีพระคุณทุกท่านที่ช่วยวิจัยให้ผู้วิจัย สำเร็จการศึกษา

สุจารี มีแดนไผ่

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ.....	1
	ภูมิหลัง.....	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	5
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	5
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	5
	นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
	กรอบแนวคิดในการวิจัย	7
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ	8
	ประเภทของแรงจูงใจ.....	9
	ทฤษฎีของแรงจูงใจ.....	14
	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ตามแนวคิดของนักการศึกษา	20
	ความสำคัญของแรงจูงใจ.....	20
	องค์ประกอบที่มีผลต่อแรงจูงใจ.....	21
	การสร้างแรงจูงใจ.....	21
	การสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์.....	22
	การวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์.....	23
	การอบรมเพื่อเพิ่มแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์.....	26
	บทบาทของครูที่เกี่ยวกับการส่งเสริมแรงจูงใจของนักเรียน	28
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	30
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	42
	ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง.....	42
	เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการทดลอง.....	42
	การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ.....	42
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	47
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	48

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	49
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	50
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	50
5 สรุป อภิปรายผล ข้อเสนอแนะ.....	51
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	51
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า.....	51
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	51
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	52
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	52
อภิปรายผล.....	53
ข้อเสนอแนะ.....	53
บรรณานุกรม.....	56
ภาคผนวก ก.....	63
ตัวอย่างแผนการสอนกลุ่มทดลอง.....	68
ตัวอย่างแผนการสอนกลุ่มควบคุม.....	73
ภาคผนวก ข.....	74
แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ.....	78
แบบทดสอบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ.....	79
ภาคผนวก ค.....	80
รายชื่อคณะกรรมการควบคุมปริญญาโท.....	81
รายชื่อคณะกรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม.....	82
ประวัติย่อผู้วิจัย	83

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แบบแผนการวิจัย.....	45
2 ขั้นตอนการสอนโดยใช้เทคนิค SQ3R กับการสอนตามคู่มือครู.....	47
3 ตารางเปรียบเทียบผลสอนอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มี แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำที่เรียนโดยใช้คู่มือครู.....	57
4 ตารางเปรียบเทียบผลการสอนอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มี แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำที่เรียนโดยใช้บทเรียนโมดูล SQ 3 R	58
5 ตารางเปรียบเทียบผลการสอนอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มี แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำที่เรียนโดยใช้วิธีสอนแบบ SQ 3 R ก่อนและหลังเรียน.....	69
6 ตารางเปรียบเทียบผลสอนอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มี แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำที่เรียนโดยใช้คู่มือครู ก่อนและหลังเรียน.....	69

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 แสดงภาพความสัมพันธ์ของแรงจูงใจทางสังคม.....	12
2 แสดงลักษณะความต้องการขั้นต่าง ๆ ของมาสโลว์.....	17

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ปัจจุบันการติดต่อสื่อสารส่วนใหญ่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลซึ่งสอดคล้องกับที่สุภัทธา อักษรานุเคราะห์ (2534:1) กล่าวว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสำคัญในฐานะภาษาสากลที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารกับนานาชาติความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการสมัยใหม่ และการคมนาคมที่สะดวกรวดเร็ว ทำให้ภาษาอังกฤษมีบทบาทต่อการดำรงชีวิตของคนไทยมากขึ้นทั้งในด้านการศึกษา การปกครอง อาชีพและการพักผ่อนหย่อนใจจะเห็นได้ว่าตำราทางวิชาการใหม่ๆ ตลอดจนสินค้าเกือบทุกประเภทจะเขียนเป็นภาษาอังกฤษทั้งสิ้น สุชาติดา สมุทรคีรี (2543:1) อ้างถึง สิปปนนท์ เกตุทัต กล่าวว่าภาษาอังกฤษถูกให้เป็นหนึ่งในภาษาราชการ 5 ภาษาเพื่อใช้ในการสื่อความเข้าใจถ่ายทอดความคิด วัฒนธรรมและแลกเปลี่ยนความเห็นกับต่างชาติ ต่างภาษา จากทุกภูมิภาคของโลก John Naisbitt ที่ปรึกษาระดับนานาชาติ ได้กล่าวไว้ในหนังสือ Global Paradox ว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางในการสื่อสารของมวลมนุษยชาติด้วยเหตุผลที่ว่า ปัจจุบันมีคนใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาประจำชาติหรือภาษาที่ 2 หรือภาษาต่างประเทศประมาณ 1,000 ล้านคน ร้อยละ 60 ของรายการวิทยุในโลกนี้ออกอากาศเป็นภาษาอังกฤษร้อยละ 70 ของไปรษณีย์ภัณฑ์ในโลกจำหน่ายของเป็นภาษาอังกฤษร้อยละ 80 ของข้อมูลที่จัดเก็บในคอมพิวเตอร์บันทึกเป็นภาษาอังกฤษ

สืบเนื่องจากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ได้ให้ความสำคัญต่อการจัดการศึกษากำหนดให้รัฐจัดการศึกษาเพื่อให้บุคคลมีสิทธิ์เสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่า 12 ปี จัดกระบวนการเรียนรู้ หลักสูตรในระดับต่าง ๆ เพื่อสร้างประชากรที่มีคุณภาพ ให้ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ มีคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดหลักสูตรแกนกลางการศึกษา สถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีหน้าที่จัดทำสาระของหลักสูตรในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพปัญหาชุมชนและสังคมภูมิปัญญาท้องถิ่นตลอดจนคุณลักษณะอันพึงประสงค์ กระทรวงศึกษาธิการ (2544:1-2) ด้วยเหตุผลและข้อกำหนดในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 กระทรวงศึกษาธิการได้ร่างหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานซึ่งเป็นหลักสูตรแกนกลาง ประกอบด้วยสาระ และมาตรฐานการเรียนรู้ได้แก่ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สุขศึกษาและพลศึกษา ศิลปะศึกษาการงาน และอาชีพและภาษาต่างประเทศ

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานมีความคาดหวังว่าเมื่อผู้เรียนเรียนภาษาต่างประเทศอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษาผู้เรียนจะมีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษสามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ แสวงหาความรู้ประกอบอาชีพและศึกษาต่อระดับที่สูงขึ้น กำหนดโครงสร้างของหลักสูตรภาษาต่างประเทศสาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544กระทรวงศึกษาธิการ (2544:1) โดยกำหนดตามระดับความสามารถทางภาษาและพัฒนาการของผู้เรียน(Proficiency-Based) จัดแบ่งเป็น 4 ระดับ คือระดับต้น (Preparatory Level) กำหนดให้เรียนในช่วงชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ระดับกำลังพัฒนา (Beginner Level) กำหนดให้เรียนในช่วงชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ระดับกำลังพัฒนา (Developing Level) กำหนดให้เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ระดับก้าวหน้า (Expanding Level) กำหนดให้เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้กำหนดขอบข่ายการจัดลำดับการเรียนรู้ของกลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศเรื่องการอ่านในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย นาดยา บิลันธานนท์ (2545:88) ว่าผู้เรียนเริ่มพัฒนาแนวคิดวิธีการเรียนภาษา โดยมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับสังคมและวัฒนธรรม ด้านการอ่านเน้นการอ่านเรื่องที่ตรงกับความสนใจของเขา มุ่งพัฒนาทักษะของนักเรียนด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน เพื่อเป็นช่องทางในการประกอบอาชีพหรือศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ คำกล่าวของอุษา กาญจนสถิต (2524:278-280) ว่าโดยทั่วไปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้นมุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนมีความสามารถทางภาษาทั้ง 4 ทักษะคือ 1.ทักษะการฟัง 2.ทักษะการพูด 3.ทักษะการอ่าน 4.ทักษะการเขียน และบรรดาทักษะทั้ง 4 คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน นั้น Finocchiaro (1964) ได้ให้อัตราส่วนในการสอนทักษะทั้ง 4 ไว้ดังนี้อัตราส่วนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมทักษะการฟังและการพูดมีอัตราส่วนเท่ากันและจำเป็นมากที่สุดคิดเป็นอัตราส่วนคือร้อยละ 40 ส่วนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและระดับมัธยมศึกษาปลายทักษะการอ่านจะมีความสำคัญเท่ากับทักษะการฟังและการพูดรวมกันคือ ร้อยละ40 พาดพร ฟิงค์คัต อ่างถึง Pett.1982:17 ว่าผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ทักษะที่ผู้เรียนต้องเรียนตลอดชีวิตคือทักษะการอ่าน เพราะการอ่านเป็นทักษะที่ให้ประโยชน์มากที่สุด เนื่องจากผู้เรียนส่วนใหญ่ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ขาดโอกาสในการพูดภาษาต่างประเทศ แต่ยังคงมีความจำเป็นต้องมีทักษะในการอ่านเพื่อเป็นเครื่องมือในการเรียนในระดับสูงต่อไป

อัตราส่วนการสอนอ่านในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายมีอัตราส่วนเท่ากันในการเรียนการสอนระดับสูงขึ้นไปนั้นทักษะที่สำคัญและจำเป็นคือทักษะการอ่าน ซึ่งเรเวดี หิรัญ (2540:149) กล่าวว่าทักษะการอ่านเป็นทักษะที่จำเป็นและสำคัญเป็นอย่าง

ยิ่งในชีวิตประจำวันประกอบกับประเทศไทยเป็นประเทศกำลังพัฒนาการรับเทคโนโลยี และวิชาการสมัยใหม่รวมทั้งเครื่องอุปโภคและบริโภคจากต่างประเทศจึงเข้ามามีบทบาท เป็นอย่างมากในชีวิตของคนไทยทักษะการอ่านจึงมีความสำคัญมากขึ้นไม่ว่าเป็นการ ติดต่อ ทำสัญญา คำขาย หรือแม้แต่ฉลากสินค้าอุปโภคและบริโภคล้วนแต่ต้องอาศัยความ เข้าใจในการอ่านทั้งสิ้น แต่จากการศึกษาพบว่าความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายยังไม่ถึงระดับการถ่ายโอน สื่อสารและวิเคราะห์วิจารณ์ ซึ่งสุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2534:3) กล่าวว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบัน พบว่ามีปัญหาหลายอย่างดังคำกล่าวของ สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540:151) ว่าจาก การศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวกับการอ่านภาษาอังกฤษพบว่าเด็กไทยส่วนมากยังมีระดับ ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่น่าพอใจ จากผลงานการวิจัย ของชวน โปร่งจิตต์ (2530:67) เรื่องการศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษของครูผู้สอนระดับประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานีพบว่าปัญหาที่ครูผู้สอน พบมากที่สุด คือสอนทักษะการอ่าน และผลการวิจัยของ พจนารถ ศรีธธา (2544:3) เรื่องผลการใช้ กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางบวกที่มีต่อ ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดชินวราราม จังหวัดปทุมธานีซึ่งพบว่าปัญหาด้านการเรียนภาษาอังกฤษใน นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 คือด้านการอ่าน และการที่ผู้เรียนส่วนมากยังขาด ความสามารถในทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจนั้นอาจจะเป็นเพราะยังขาดวิธีหรือเทคนิค ที่เหมาะสม

จากงานวิจัยในการเรียนภาษาต่างประเทศพบว่าแรงจูงใจคือกุญแจที่จะไขไปสู่ ความสำเร็จในการเรียนรู้การศึกษางานวิจัยทั้งของต่างประเทศและในประเทศ ทิศนา แชมณี (2545:62-70) พบว่าแรงจูงใจมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือถ้านักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียนสูงก็จะมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนสูงด้วยและสิ่งสำคัญที่ จะส่งผลต่อแรงจูงใจของนักเรียนก็คือตัวครูผู้สอนและเนื้อหาที่นำมาสอน สุปาณี สนธิวัฒน์ (มปป:209) กล่าวว่าแรงจูงใจทั้งภายในและภายนอกมีบทบาทสำคัญ ยิ่งต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผู้เรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง มักจะมีความวิตกกังวล ต่ำและส่วนใหญ่ประสบความสำเร็จทางการเรียนสูง ตรงข้ามกับผู้เรียนที่ไม่ประสบ ความสำเร็จมักจะเป็นผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำและมีความวิตกกังวลสูง แรงจูงใจภายใน ของผู้เรียนเองเป็นส่วนที่สำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากกว่าแรงจูงใจภายนอกอื่น ๆ การจัดการศึกษาตามทฤษฎีสันนาม (Field Theory) ของเคิร์ท เลวิน กล่าวว่า การสร้าง แรงจูงใจและหรือแรงขับที่จะนำไปสู่ทิศทางหรือจุดหมายที่ต้องการเป็นสิ่งที จำเป็นในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ซึ่งทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของ บรุนเนอร์ที่เชื่อว่ามนุษย์เลือกที่จะรับรู้สิ่งที่ตนเองสนใจและการเรียนรู้เกิดจากกระบวนการ

ค้นพบด้วยตนเอง (discovery learning) แรงจูงใจภายในเป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนรู้หลักการจัดการศึกษา การสร้างแรงจูงใจภายในให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนเป็นสิ่งจำเป็นในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แก่นักเรียนตามทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มมนุษยนิยมที่ให้ความสำคัญของความเป็นมนุษย์และมองมนุษย์ว่ามีคุณค่า มีความดีงาม มีความสามารถ มีความต้องการ และมีแรงจูงใจภายในที่จะพัฒนาศักยภาพของตนหลักการจัดการศึกษาเน้นผู้เรียนแต่ละคนมีศักยภาพและแรงจูงใจที่จะพัฒนาตนเองอยู่แล้ว ครูจึงควรสอนแบบชี้แนะ (non - directive) โดยให้ผู้เรียนเป็นผู้นำทางในการเรียนรู้ของตน (self - directed) เรเวดี หิริฎุ อ่างถึง เอลิเนอร์ วอล โทนิส (1970:149) กล่าวว่าครูเป็นผู้ถือฤกษ์สำคัญในการนำไปสู่วิธีการถอดรหัสข้อความ หรือตัวหนังสือที่เขียนหรือพิมพ์นั้นและคอยช่วยเหลือผู้เรียนให้เรียนอย่างสะดวกจนบรรลุผล เรเวดี หิริฎุ (2540:151-160) กล่าวว่าวิธีการสอนอ่านในภาษาอังกฤษมีวิธีการสอน 4 วิธีคือวิธีการสอนที่ให้นักเรียนตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่าน วิธีการสอนที่ให้นักเรียนย่อเรื่องที่อ่าน วิธีการสอนที่ให้นักเรียนได้มีการอภิปรายกันและวิธีการสอนที่ให้นักเรียนทำแผนผังสรุปโยงเรื่องต่างก็เป็นวิธีการสอนที่ดีในอันที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในเรื่องที่อ่านมากยิ่งขึ้น

นาตยา บิลันธานนท์ (2545:120-154) กล่าวว่าการนำหลักสูตรใหม่มาใช้หมายถึง การนำทั้งโครงสร้างหลักสูตร และสื่อวัสดุหลักสูตรต่าง ๆ มีอยู่ 2 แนวทาง คือ 1. การคัดเลือกหนังสือเรียนและสื่อวัสดุการเรียนการสอนแล้วปรับโครงสร้างหลักสูตรของโรงเรียนให้สอดคล้องกับหนังสือเรียนและสื่อวัสดุเหล่านั้น หรือ 2. การคัดเลือกหนังสือเรียนของ สื่อวัสดุการเรียนการสอนบนพื้นฐานของโครงสร้างหลักสูตร การนำหนังสือเรียนและสื่อวัสดุต่าง ๆ สู่อห้องเรียน โรงเรียนสามารถเลือกดำเนินการได้โดย 1. สอนไปตามที่หนังสือเรียนและสื่อวัสดุต่าง ๆ ที่จัดเรียงลำดับไว้หรือ 2. จัดเรียงลำดับสิ่งที่จะเรียนตามดุลพินิจของครูเสียใหม่ หรือ 3. พิจารณาตัดทอนบางส่วนที่อยู่ในหนังสือเรียน และสื่อวัสดุเหล่านั้น แล้วเพิ่มเติมบางส่วนเข้าไปที่ครูเห็นว่าสอดคล้องกับโครงสร้างหลักสูตรของโรงเรียนได้ มากกว่านอกจากนี้การจัดทำหลักสูตรตามมาตรฐานมีลักษณะเด่นที่เน้นการกำหนด จุดประสงค์ของการเรียนเป็นสำคัญ

จากปัญหาที่ประสบในด้านการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษตามที่ได้กล่าวข้างต้นทำให้ผู้วิจัยสนใจวิธีสอนโดยใช้เทคนิค SQ3R โดยยึดหลักทฤษฎีพัฒนาการทางเชาว์ปัญญาของเพียเจต์และของวิกอทสกีนักจิตวิทยาชาวรัสเซียซึ่งเป็นรากฐานที่สำคัญของทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) ในการเรียนการสอนแบบสร้างความรู้ ครูจะมีบทบาทแตกต่างไปจากเดิมคือจากการเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้และควบคุมการเรียนรู้ เปลี่ยนไปเป็นการให้ความร่วมมือ อำนวยความสะดวก และช่วยเหลือผู้เรียนในการเรียนรู้คือการเรียนการสอนจะเปลี่ยนจากการให้ความรู้ไปเป็นการให้ผู้เรียนสร้าง

ความรู้ บทบาทของครูก็คือ จะต้องทำหน้าที่ช่วยสร้างแรงจูงใจภายในให้เกิดแก่ผู้เรียน จัดเตรียมกิจกรรมการเรียนรู้ที่ตรงกับความสนใจของผู้เรียน ดำเนินกิจกรรมให้เป็นไปในทางที่ส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียน ให้คำปรึกษาแนะนำทั้งทางด้านวิชาการและด้านสังคมแก่ผู้เรียน ดูแลให้ความช่วยเหลือผู้เรียนที่มีปัญหา เพื่อแก้ไขปัญหาด้านการอ่าน จับใจความสำหรับนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบผลการสอนอ่านจับใจความสำคัญวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำโดยใช้วิธีสอนแบบ SQ3R กับการสอนตามคู่มือครู
2. เพื่อเปรียบเทียบผลการสอนอ่านจับใจความสำคัญวิชาภาษาอังกฤษก่อนและหลังการสอนโดยวิธีสอนแบบ SQ3R กับการสอนตามคู่มือครู

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ผลของการวิจัยครั้งนี้ จะช่วยให้ทราบถึงผลของการเปรียบเทียบ การทดลอง สอนการอ่านจับใจความวิชาภาษาอังกฤษแก่นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำโดยใช้วิธีสอนแบบ SQ 3 R กับการสอนตามคู่มือครู
2. ช่วยให้ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษนำเทคนิควิธี SQ3R ที่ได้ไปใช้ในการเรียนการสอนเรื่องการสอนอ่านจับใจความ
3. เป็นแนวทางในการปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอนและสื่อการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษที่ตรงกับความต้องการของผู้เรียน

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษาที่ 2546 จำนวน 2 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 60 คน ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษอ่านเขียน อ 026

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเนินสะอาดวิทยาคม อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเสริมอ่านเขียน 026 จำนวน 2 ห้องเรียน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม และกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม โดยใช้แบบสำรวจเด็กที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

2. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยคัดเลือกมาจากอ่านในหนังสือเรียน วารสาร สิ่งตีพิมพ์ต่าง ๆ ที่นักเรียนสามารถพบเห็นในชีวิตประจำวัน ได้จำนวนทั้งหมด 5 เรื่อง โดยพิจารณาให้มีความยากง่ายในระดับความสามารถของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยศึกษาจุดประสงค์รายวิชาภาษาอังกฤษหลัก 4 แล้วคัดเลือกเรื่อง จำนวน 2 เรื่อง จากหนังสือวารสารสิ่งพิมพ์ ๆ ที่นักเรียนสามารถพบเห็นได้ในชีวิตประจำวัน โดยยึดหลักเกณฑ์ในการเลือกเนื้อเรื่องดังต่อไปนี้

2.1 พิจารณาความเหมาะสมของคำศัพท์ และโครงสร้างของหนังสือแบบเรียนภาษาอังกฤษเสริม (อ 026)

2.2 นำเรื่อง que คิดแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษตรวจสอบพิจารณาความเหมาะสม

3. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่จะศึกษาแยกได้ดังนี้คือ

3.1 ตัวแปรอิสระได้แก่

3.1.1 วิธีการสอนการอ่านจับใจความวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนแบบ SQ 3 R

3.1.2 วิธีการสอนอ่านตามคู่มือครู

3.2 ตัวแปรตามได้แก่

3.2.1 ความสามารถในการอ่านจับใจความ

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

ใช้เวลา 16 คาบ คาบละ 50 นาที โดยใช้เวลาสัปดาห์ละ 2 คาบเป็นเวลา 8 สัปดาห์ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 ผู้วิจัยเป็นผู้สอนเองทั้ง 2 กลุ่ม

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ หมายถึง นักเรียนที่ขาดองค์ประกอบทฤษฎีจิตวิทยาที่สัมพันธ์กับความพยายาม ความเสียสละทุ่มเทให้กับสิ่งใดสิ่งหนึ่งในด้าน

การเรียนรู้ภาษาแรงจูงใจที่เกิดขึ้นจากความรู้อิงประโยชน์ของการใช้ภาษา และได้ผ่านการประเมินจากแบบทดสอบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

2. เทคนิค SQ3R หมายถึง วิธีสอนโดยใช้เทคนิคดังนี้ S ย่อมาจาก "Survey" Q ย่อมาจาก "Question" R ย่อมาจาก "Read" R ย่อมาจาก "Recite" R ย่อมาจาก "Review" โดยมีความหมายดังนี้

ขั้นที่ 1 Survey (S) คือ ดูเป็นการอ่านแบบผ่านไปคร่าว ๆ ก่อนเพื่อสำรวจหาจุดสำคัญของเรื่องการอ่านในขั้นนี้ไม่ควรใช้เวลานานเกินไปการอ่านอย่างคร่าวๆนี้จะช่วยให้ผู้อ่านเรียบเรียงแนวคิดต่างๆ ได้

ขั้นที่ 2 Question (Q) คือ ถามคำถามซึ่งสัมพันธ์เกี่ยวข้องโดยตรงกับใจความสำคัญ ๆ ในเรื่องที่อ่าน ว่า อะไร ทำไม อย่างไร ใคร เมื่อไร เกี่ยวข้องกับอะไร การตั้งคำถามโดยการเปลี่ยนหัวข้อให้เป็นคำถามการตั้งคำถามนี้จะทำให้ผู้อ่านมีความอยากรู้อยากเห็น ดังนั้นจึงเพิ่มความเข้าใจในการอ่านมาก

ขั้นที่ 3 Read (R) คือ อ่าน ในขั้นนี้หมายถึงการอ่านเพื่อความเข้าใจและจับประเด็นสำคัญๆอ่านเพื่อหาคำตอบนั้นคืออ่านตั้งแต่ต้นจนจบตอนของหัวข้อแรก การอ่านในขั้นตอนนี้เป็นการอ่านอย่างกระตือรือร้นเพื่อที่จะหาคำตอบให้ได้ในขั้นตอนที่สอง

ขั้นที่ 4 Recite (R) คือ ท่อง เมื่ออ่านแต่ละบทควรหยุดท่องประเด็นสำคัญ ๆ เพื่อให้จำได้

ขั้นที่ 5 Review (R) คือ ทวน ทบทวนหัวข้อหรือประเด็นต่าง ๆ ที่ได้จดบันทึกไว้หลังจากที่ได้อ่านจบทบทวนเรื่องที่อ่านโดยใช้สำนวนภาษาของตนเองพร้อมบอกรายละเอียดของเรื่องการทำเช่นนี้จะทำให้ผู้อ่านระลึกถึงเรื่องที่อ่านถ้าระลึกข้อมูลไม่ได้ ให้อ่านกลับไปอ่านจากสิ่งที่ผู้อ่านได้จดบันทึกไว้

ขั้นกิจกรรมก่อนอ่าน

แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้

ครูอธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับขั้นตอนการเรียนรู้ขั้นกิจกรรมการอ่าน

ให้นักเรียนแต่ละคนอ่านเรื่องที่กำหนดให้โดยในขั้นตอนการอ่านให้อ่านโดย

ใช้เทคนิค SQ3R

ขั้นกิจกรรมหลังการอ่าน

ให้นักเรียนแต่ละคนทำแบบฝึกหัดหลังจากอ่านเนื้อเรื่องในบทเรียน

เรียบร้อยแล้ว

3. การสอนตามคู่มือครูหมายถึงการสอนภาษาอังกฤษตามแผนการสอนตามจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้ขั้นตอนการสอนตามคู่มือครูของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษาดังนี้

ขั้นที่ 1 แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้เป็นการให้ผู้เรียนทราบว่าเมื่อเรียนจบขั้นตอนในเนื้อหาแล้ว ผู้เรียนสามารถอ่านเรื่อง เข้าใจความหมายของเรื่อง ตลอดจนใช้ภาษาสำหรับการเขียนได้อย่างถูกต้อง

ขั้นที่ 2 สร้างความสนใจให้นักเรียนเกิดความตั้งใจจดจ่อต่อบทเรียนเป็นการสร้างแรงจูงใจให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน โดยครูอาจใช้วิธีการพูดเร้าใจ สนทนาซักถามทนายปัญหา หรือใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ

ขั้นที่ 3 ทบทวนประสบการณ์เดิมโดยการใช้คำถาม วัสดุอุปกรณ์ต่างๆ เป็นการทบทวนเรื่อง ลำดับที่ ส่วน และโครงสร้างไวยากรณ์ที่ผู้เรียนได้อ่านไปแล้ว

ขั้นที่ 4 เสนอบทเรียนใหม่ โดยครูอ่านเนื้อเรื่อง ให้นักเรียนฟัง นักเรียนอ่านตาม ครูอธิบายความหมายคำศัพท์ ส่วน และโครงสร้างไวยากรณ์ต่าง ๆ

ขั้นที่ 5 ใ้แนวการเรียนรู้ โดยแนะให้นักเรียนทำกิจกรรมด้วยตนเองเช่นแนะนำวิธีทำกิจกรรมแนะนำแหล่งค้นคว้า โดยการใช้คำถามเป็นการนำทางหรือให้แนวไปคิดเอง

ขั้นที่ 6 ลงมือปฏิบัติ ให้นักเรียนอ่านเรื่องด้วยตนเองและทำแบบฝึกหัดตลอดจนกิจกรรมตามจุดประสงค์ที่วางไว้

ขั้นที่ 7 แจ้งผลการปฏิบัติ โดยครูตรวจแก้ไขข้อบกพร่องในการทำแบบฝึกหัดของนักเรียนให้คำชมเชยเมื่อนักเรียนทำงานถูกต้องแก้ไขเมื่อนักเรียนทำผิดและอธิบายเพิ่มเติม

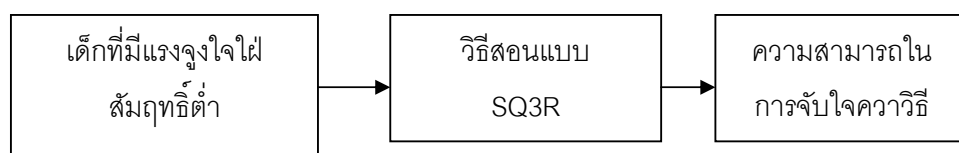
ขั้นที่ 8 ประเมินผลการเรียนรู้ โดยการสังเกตการอ่านและตอบคำถามจากแบบฝึกหัดของนักเรียน

ขั้นที่ 9 เสริมความแม่นยำและถ่ายโยงการเรียนรู้ เป็นการสรุป ย้ำทบทวนบทเรียน ให้นักเรียนมีความรู้ ความจำที่แม่นยำ โดยให้ทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติม

4. การอ่านจับใจความ หมายถึง ความสามารถของนักเรียน ในการอ่านจับใจความบอกความหมาย คำศัพท์ และโครงสร้างไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ได้ และทราบความหมาย ได้ถูกต้องหลังจากการเรียนการสอนสิ้นสุดลงแล้ว ซึ่งวัดออกมาในรูปของคะแนนโดยใช้แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้การอ่านจับใจความที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ได้กำหนดกรอบแนวคิด ดังนี้

สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า

นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบ SQ3R และนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความ แตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องซึ่งได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ
 - 1.1 ความหมายของแรงจูงใจ
 - 1.2 ประเภทของแรงจูงใจ
 - 1.3 ทฤษฎีของแรงจูงใจ
 - 1.3.1 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ตามแนวคิดของนักการศึกษา
 - 1.4 ความสำคัญของแรงจูงใจ
 - 1.5 องค์ประกอบที่มีผลต่อแรงจูงใจ
 - 1.6 การสร้างแรงจูงใจ
 - 1.6.1 การสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
 - 1.6.2 การวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
 - 1.6.3 การอบรมเพื่อเพิ่มแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
 - 1.6.4 หลักการที่ใช้ในการอบรมแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
 - 1.7 บทบาทของครูเกี่ยวกับการส่งเสริมแรงจูงใจของนักเรียน
 - 1.8 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน
 - 2.1 เทคนิค SQ 3R
 - 2.2 การสอนภาษา
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน
 - 3.1 ความหมายของการอ่าน
 - 3.2 ระดับความเข้าใจในการอ่าน
 - 3.3 องค์ประกอบที่ช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพ
 - 3.4 ความหมายของการอ่านจับใจความ
 - 3.5 จุดประสงค์ของการอ่านเพื่อจับใจความ
 - 3.6 รูปแบบการอ่านภาษาอังกฤษจากแนวคิดและทฤษฎีของนักการศึกษา
 - 3.7 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ

1.1 ความหมายของแรงจูงใจ

แรงจูงใจ (Motive) มีผู้ให้ความหมายไว้หลายท่านดังนี้

กันยา สุวรรณแสง (2532:104) หมายถึงแรงกระตุ้นให้เกิดกิจกรรมที่มีทิศทาง (push into some relevant direction) เช่นเมื่อเหนื่อยก็จะเกิดแรงขับให้พักผ่อนซึ่งจะใช้การพักผ่อนซึ่งจะใช้การพักผ่อนแบบไหนก็ได้ แต่อากาศเย็น ๆ กำลังสบายจะเป็นแรงจูงใจให้อยากนอน เป็นต้น

โยธิน ศันสนยุทธ (2531:140) หมายถึงเงื่อนไขใดของอินทรีย์ที่มีผลต่อความพร้อมที่จะก่อ

ให้เกิดพฤติกรรมหรือทำให้พฤติกรรมดำเนินต่อไป

สิริอร วิชชาวุธ (2542:225) แรงจูงใจตรงกับภาษาอังกฤษว่า Motive ซึ่งตรงกับคำว่า Movere แปลว่า เคลื่อนที่ แรงจูงใจจะทำให้เกิดพฤติกรรมหนึ่งขึ้นมาอย่างต่อเนื่องและมีเป้าหมาย เช่น จูงใจให้ทำงานทุกวันไม่มีวันหยุดเพื่อสร้างฐานะและความมั่นคงแก่ครอบครัว จูงใจให้พากเพียรในการเรียนเพื่อได้รับคะแนนสูงและเกิดความภูมิใจในตน

สุภัทรา พิณฑะแพทย์ (มปป:143) หมายถึงแรงผลักดันที่ทำให้บุคคลมุ่งที่จะแสดงพฤติกรรมเกิดการเคลื่อนไหวของร่างกายให้ทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อตอบสนองความต้องการนั้น

สุรางค์ ไคว์ตระกูล (2541:153) หมายถึงองค์ประกอบที่กระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมที่มีจุดมุ่งหมาย

อุบลรัตน์ เฟิงสถิตย์ (2530:255) หมายถึง สภาวะใด ๆ ก็ตามที่กระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมา

สรุปว่าแรงจูงใจหมายถึงแรงผลักดันหรือแรงกระตุ้นที่มีผลต่อความพร้อมที่ทำให้พฤติกรรมของบุคคลบรรลุจุดประสงค์เพื่อสนองต่อความต้องการนั้น

1.2 ประเภทของแรงจูงใจ

แรงขับ หรือ แรงจูงใจ ที่ทำให้คนเราแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ นั้น ได้มีนักการศึกษาจัดประเภทดังนี้

กันยา สุวรรณแสง (2532:104-105) ได้แบ่งประเภทแรงจูงใจ 3 ประเภทดังนี้

1. แรงจูงใจทางร่างกาย (Physiological Motives) เป็นแรงจูงใจที่เนื่องมาจากความต้องการที่ร่างกาย เช่น ความหิว ความกระหาย การพักผ่อน การขับถ่าย ความ

ต้องการทางเพศ พฤติกรรมของทารกแรกเกิดมักจะเป็น พฤติกรรมที่เนื่องจากแรงจูงใจทางร่างกายเป็นส่วนใหญ่

2. แรงจูงใจทางสังคม (Social Motives) เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นภายหลัง คือเกิดจากการเรียนรู้เช่นเด็กร้องไห้เพราะหิวหรือเกิดความไม่สบายอันเป็นพฤติกรรมที่เกิดจากแรงจูงใจทางร่างกาย แต่เมื่อร้องไห้แล้วแม่หรือพี่เลี้ยงก็จะมาจัดการให้ความต้องการทางร่างกายได้รับการตอบสนองเกิดความพอใจ เมื่อเด็กได้เรียนรู้ว่าถ้าร้องไห้ก็จะมีคนเข้ามาหา ดังนั้นการร้องไห้ในครั้งหลัง ๆ อาจจะไม่ได้อีกจากแรงจูงใจทางร่างกายก็ได้ เด็กอาจจะไม่ยอมอยู่ตามลำพังเป็นเวลานาน ๆ เมื่อถูกปลอ่ยให้อยู่ตามลำพังก็จะร้องไห้เพื่อให้คนมาหา การร้องไห้ในทำนองนี้จึงเป็นพฤติกรรมที่เกิดจากความต้องการทางสังคมหรือแรงจูงใจทางสังคม แรงจูงใจทางสังคม แรงจูงใจทางสังคมนี้อาจเรียกได้ว่า เป็น Acquired Need หรือ Learned Need

แรงจูงใจทางสังคมอาจแบ่งออกได้หลายอย่าง ดังต่อไปนี้

2.1 มีวิธีแสดงความต้องการทางสังคมที่คล้ายตามขนบธรรมเนียม

ประเพณีและวัฒนธรรมของชุมชนของตน

2.2 ความต้องการอย่างเดียวกันอาจทำให้คนเรามีพฤติกรรมไม่เหมือนกัน เป็นต้นว่า การแสดงความไม่พอใจใครคนใดคนหนึ่งนั้น บางคนก็แสดงออกโดยการผลักใส่ทุบตี แต่บางคนก็อาจจะหลบไปเสียให้พ้น เป็นต้น

2.3 พฤติกรรมอย่างเดียวกันอาจจะเนื่องมาจากความต้องการที่ต่างกันได้ได้ เช่นบางคนชอบไปปาฐกถาเพื่อเป็นวิทยาทานเผยแพร่ความรู้ความคิดบางคนต้องการค่าตอบแทน บางคนเพื่อเกียรติยศ ชื่อเสียง บางคนหาเสียง

2.4 พฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งอาจสนองความต้องการได้มากกว่าหนึ่งอย่างในเวลาเดียวกัน เช่น นักการเมืองคนหนึ่งอ่านหนังสือพิมพ์ อาจมีความต้องการหลายอย่างในการทำเช่นนั้น เป็นต้นว่า ต้องการข้อเท็จจริง ต้องการตรวจข่าวของตัวเอง ต้องการความเพลิดเพลิน ต้องการให้คนอื่นเห็นว่าเป็นคนทันสมัย

3. แรงจูงใจส่วนบุคคล (Personal Motives) หมายถึงแรงจูงใจที่พัฒนาขึ้นในตัวเราซึ่งจะแตกต่างกันไปไม่เหมือนกัน ซึ่งมีรากฐานมาจากความต้องการทางร่างกายและความต้องการทางสังคมประกอบกันแต่ความรุนแรง (Strength) จะมากน้อยต่างกัน แรงจูงใจส่วนบุคคลที่สำคัญและเห็นได้ชัดคือ

3.1 การติดยา (Drug Addiction) หากขาดยาชนิดนั้นก็จะเกิดการผิดปกติสำหรับรายที่ติดยาอย่างรุนแรงอาจจะถึงกับฆ่าตัวตาย หรือก่ออาชญากรรม

3.2 ระดับความมุ่งหวัง (Level of Aspiration) โดยทั่วไปแล้ว คนเราจะตั้งระดับความมุ่งหวังไว้สูงกว่าความสำเร็จเดิมเสมอ แต่จะสูงกว่าเพียงเล็กน้อย เพื่อให้เกิดการทำทหาย (Challenge) ให้พยายามมากขึ้นและเมื่อทำได้สำเร็จก็เกิดความพอใจ จาก

การค้นคว้าเรื่องการตั้งระดับความมุ่งหวังของเด็กที่เรียนอ่อนปรากฏว่าการตั้งระดับความมุ่งหวังของเด็กประเภทนี้ผิดจากความเป็นจริงมาก คือห่างไกลความสามารถที่แท้จริงของเขามากจนเห็นได้ชัดเจน เด็กบางคนจะตั้งระดับความมุ่งหวังไว้สูง ทั้งนี้อาจจะเนื่องจากเหตุผลว่า การทำเช่นนั้นช่วยให้เขาได้รับความสนใจเอาใจใส่จากผู้อื่นมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งความสนใจเอาใจใส่จากพ่อแม่ แต่เด็กบางคนก็ตั้งระดับความมุ่งหวังไว้ต่ำกว่าความสามารถที่แท้จริงของเขามาก เพราะกลัวความผิดหวัง

โยธิน ศันสนยุท (2531:140 -156) ได้แบ่งประเภทของแรงจูงใจไว้ 2 ประเภทดังนี้

1. แรงจูงใจทางสรีระ เช่น แรงจูงใจที่ทำให้บุคคลกินและดื่ม แรงจูงใจทางสรีระที่สำคัญ ได้แก่ ความกระหาย ความหิว และเพศ
2. แรงจูงใจทางจิตวิทยา เช่น แรงจูงใจที่จะรักและถูกรัก แรงจูงใจที่จะสำรวจ แรงจูงใจที่จะทำให้สำเร็จ แรงจูงใจทางจิตวิทยามีอยู่หลายประการเช่น ความอยากรู้อยากเห็น ความต้องการความสอดคล้องทางการรู้การเข้าใจ แรงจูงใจความสัมฤทธิ์ แรงจูงใจได้สำนึก

สุภัทรา พิณทะแพทย์ (มปป:148-149) ได้แบ่งประเภทของแรงจูงใจไว้ 2 ประเภทดังนี้

- 1.ประเภทของแรงจูงใจตามแหล่งที่เกิดแบ่งเป็นแรงจูงใจภายนอกและแรงจูงใจภายใน
 - 1.1 แรงจูงใจภายนอก หมายถึงแรงจูงใจที่เป็นผลมาจากการกระตุ้นของสิ่งเร้าภายนอกทำให้บุคคลกระหายที่จะแสดงพฤติกรรม เช่น การโฆษณาสินค้าโดยการแจกรางวัลให้ของแถม ก็มักจะทำขึ้นเพื่อให้เกิดแรงจูงใจแก่ผู้ซื้อ
 - 1.2 แรงจูงใจภายใน หมายถึงแรงจูงใจที่เป็นผลเนื่องจากความต้องการหรือความปรารถนาซึ่งเกิดขึ้นภายในอินทรีย์ โดยไม่มีแรงจูงใจจากภายนอก อาจเป็นได้ทั้งด้านสรีระและจิตใจ เช่น ความหิว ความต้องการทางอาหาร หรือความต้องการการยอมรับ
2. ประเภทของแรงจูงใจตามธรรมชาติของมนุษย์
 - 2.1 แรงจูงใจทางสรีรวิทยา เป็นแรงจูงใจเพื่อการมีชีวิตอยู่ ซึ่งมีความจำเป็นทางธรรมชาติ เช่น ความหิว ความกระหาย การพักผ่อน การปรับอุณหภูมิร่างกายการขับถ่าย ฯลฯ
 - 2.2 แรงจูงใจทางจิตวิทยา เป็นแรงจูงใจตามธรรมชาติทางด้านจิตใจของมนุษย์ที่ต้องการ มีความอยากรู้อยากเห็น ต้องการความรักความเอาใจใส่จากผู้อื่น
 - 2.3 แรงจูงใจทางสังคมหรือแรงจูงใจที่เกิดจากการเรียนรู้แรงจูงใจที่เกิดจากประสบการณ์ในอดีตซึ่งเป็นความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับกลุ่มสังคม การปฏิบัติตนของบุคคลจึงขึ้นอยู่กับแรงจูงใจประเภทต่าง ๆ คือ

2.3.1 แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ ความต้องการมีสัมพันธไมตรี

2.3.2 แรงจูงใจใฝ่อำนาจ ความต้องการอยู่เหนือผู้อื่น

2.3.3 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความต้องการความสำเร็จ

ส่วนความคิดเห็นในเรื่องนี้ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (มปป : 196-197) ได้แบ่งประเภทของแรงจูงใจทางสังคมไว้ 5 ประเภทดังนี้

1. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motive) คือแรงจูงใจที่จะทำสิ่งต่างให้ประสบความสำเร็จ บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะมีความมานะพยายาม อดทน ทำงานมีแผน ตั้งระดับความหวังไว้สูงและพยายามเอาชนะอุปสรรคต่าง ๆ เพื่อให้งานสำเร็จ ลุ่ล่งไปได้ ส่วนผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำมีลักษณะของการทำงานที่ไม่มีเป็นเป้าหมายหรือตั้งเป้าหมายง่าย ๆ เพราะกลัวความล้มเหลว

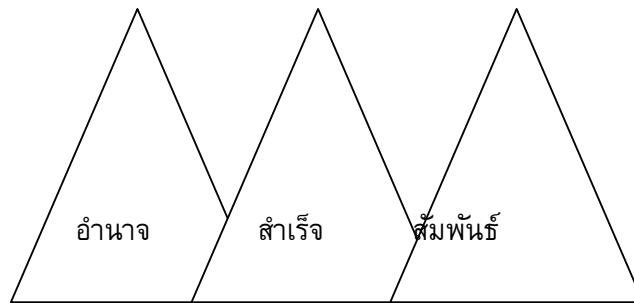
2. แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ (Affiliation Motive) เป็นแรงจูงใจที่บุคคลต้องการความรักและการยอมรับจากผู้อื่น เนื่องจากมนุษย์อยู่ร่วมกันเป็นสังคม สังคมจะสงบสุขและน่าอยู่ก็เมื่อบุคคลในสังคมมีความเข้าใจกัน เห็นอกเห็นใจช่วยเหลือเกื้อกูลกัน

3. แรงจูงใจใฝ่ก้าวร้าว (Aggression Motive) เมื่อคนเรามีความไม่พอใจ ถูกขัดใจ ย่อมมีการแสดงออกถึงความรู้สึกนั้นอาจมีการก้าวร้าวด้วยวาจา เช่น ดุด่าหรือก้าวร้าวด้วยการกระทำเช่น การทำร้ายข้าวของ ทำร้ายร่างกาย ความก้าวร้าวเกิดจากความต้องการผ่อนคลายความตึงเครียดของตน

4. แรงจูงใจใฝ่อำนาจ (Power Motive) ความต้องการอำนาจทำให้บุคคลเกิดแรงจูงใจที่ต้องการจะมีอำนาจเหนือพฤติกรรมของบุคคลอื่น เพราะจะทำให้เขาพอใจ ถ้ารู้สึกว่าเขาตนมีความสามารถที่จะเอาชนะและมีอิทธิพลเหนือบุคคลอื่นและสิ่งแวดล้อมได้

5. แรงจูงใจใฝ่พึ่ง (Dependency Motive) เป็นแรงจูงใจที่ต้องการความช่วยเหลือ การสนับสนุน คำปรึกษาเพื่อให้เกิดความมั่นใจในการทำกิจกรรมต่าง ๆ และการทำงาน

แม็ค คลีแลนด์ (McClelland : สุธีรพันธ์ กรลักษณ์ เอกสารแนะแนว มปป) เชื่อว่ามนุษย์เราทำพฤติกรรมเพื่อวัตถุประสงค์ 3 ประการ ซึ่งอาจซ้อนเหลื่อมกันดูคล้าย ๆ กัน 3 ลูก

ภาพประกอบ 1 แสดงภาพความสัมพันธ์ของแรงจูงใจทางสังคม

บุคคลที่มุ่ง "อำนาจ" มีลักษณะชอบแต่งตั้งตนเองเป็นหัวหน้ากลุ่มหรือแสดงออกถึงการมีอำนาจเหนือกว่าผู้อื่น ชอบบงการ ชี้นำ บังคับ ควบคุม ให้ผู้อื่นคิดหรือกระทำตาม ชอบวางแผนการกระทำของกลุ่ม และพยายามโน้มน้าวชักจูง เกี้ยยกล่อมให้ผู้อื่นกระทำตาม ชอบโต้เถียงเมื่อผู้อื่นโจมตีความคิดของตน

บุคคลที่มุ่งถึงความ "สำเร็จ" มักมีลักษณะที่เป็นผู้หวังใยถึงความสำเร็จของงาน ต้องการทำให้ดีที่สุด โดยเน้นถึงมาตรฐานที่ดีของความสำเร็จ ชอบความท้าทายของงาน โดยการทำงานที่มีความสำคัญอย่างยิ่งให้สำเร็จ มักทำสิ่งต่าง ๆ ให้ดีกว่าที่เคยทำมา แสดงออกถึงความรับผิดชอบที่เกี่ยวกับงาน แสดงออกถึงความคิดสร้างสรรค์ มักยกเหตุผลมาประกอบคำพูดอยู่เสมอมีการเสี่ยงอยู่บ้างในเรื่อง ที่จะต้องตัดสินใจเกี่ยวกับงาน ลักษณะเรื่องราว ที่เขียนจะเป็นลักษณะของการวิเคราะห์ มีหลักเกณฑ์และมีขั้นตอน แต่จะไม่เกี่ยวพันกับเรื่องของอารมณ์ หรือความรู้สึกแสดงถึงความสำเร็จของชีวิตในระยะยาว และอยากให้เห็นคนอื่นยกย่องว่าเก่งในการทำงานหรืออาชีพ

บุคคลที่มุ่งถึง "สัมพันธ์" จะมีลักษณะชอบผูกมิตรใหม่คบเพื่อนอย่างสนิทสนม คบเพื่อนให้มาก ๆ มักพูดถึงมิตรสหาย ความใกล้ชิดสนิทสนมต่อกัน ชอบเขียนจดหมายติดต่อกัน เยี่ยมเยียนไปมาหาสู่ แสดงออกถึงอารมณ์อ่อนไหว อารมณ์เศร้า ความเสียใจเมื่อพลัดพรากความหวานซึ่งเมื่ออยู่ใกล้กัน แสดงออกถึงการใช้ความสนใจและยกย่องคนอื่น เรื่องราวที่พูดจะไม่ใคร่มีการเสี่ยงภัยที่สูงจะเน้นถึงความรู้สึกว่าเหว และอารมณ์หงอยเหงาเมื่อต้องอยู่คนเดียว จะเน้นถึงการได้รับความชื่นชมจากบุคคลอื่นและมักทำตนเป็นเพื่อนที่ซื่อสัตย์

อุปลรัตน์ เฟิงสฤติย์ (2530:257-259) ได้แบ่งประเภทของแรงจูงใจไว้ 3 ประเภท

1.แรงจูงใจทางสรีรวิทยาแรงจูงใจด้านนี้เกิดขึ้นเพื่อสนองความต้องการทางร่างกายทั้งหมด เพื่อให้บุคคลมีชีวิตอยู่ได้ เป็นความต้องการที่จำเป็นตามธรรมชาติของมนุษย์ ได้แก่ ต้องการน้ำ อาหาร พักผ่อน และปราศจากโรค เป็นต้น เราสามารถวัดระดับ

ของความต้องการการเลือกกระทำ (เลือกสิ่งใดแสดงว่าต้องการสิ่งนั้นมาก) การโต้ตอบต่อสิ่งที่มาขัดขวาง

2.แรงจูงใจทางจิตวิทยามีความสำคัญน้อยกว่าแรงจูงใจทางด้านสรีระวิทยา เพราะจำเป็นในการดำรงชีวิตน้อยกว่า แต่จะช่วยคนเราทางด้านจิตใจ ทำให้มีสุขภาพจิตดีและสดชื่นแรงจูงใจประเภทนี้ประกอบด้วย

- ความอยากรู้อยากเห็นและการตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อม
- ความต้องการความรักและความเอาใจใส่ใกล้ชิดจากผู้อื่น

3.แรงจูงใจทางสังคมหรือแรงจูงใจที่เกิดจากการเรียนรู้ แรงจูงใจชนิดนี้มีจุดเริ่มต้นส่วนใหญ่มาจากประสบการณ์ทางสังคมในอดีตของบุคคล และเป้าหมายของแรงจูงใจชนิดนี้มีความสัมพันธ์กับการแสดงปฏิกิริยาของบุคคลอื่นที่มีต่อเรา ตัวอย่างของแรงจูงใจทางสังคมที่มีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของคนเราได้แก่

- แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motives) เป็นความปรารถนาของบุคคลที่จะทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้ดีและประสบความสำเร็จ

- แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ (Affiliative Motives) เป็นแรงจูงใจที่ทำให้บุคคลปฏิบัติให้เป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น ต้องการความเอาใจใส่ ความรักจากผู้อื่น

- แรงจูงใจต่อความนับถือ (Self-Esteem) เป็นแรงจูงใจที่บุคคลปรารถนาเป็นที่ยอมรับของสังคม มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักของคนโดยทั่วไป ต้องการได้รับการยกย่องจากสังคมซึ่งจะนำมาสู่ความรู้สึกนับถือตนเอง

สรุปประเภทของแรงจูงใจมีทั้งหมด 3 ประเภทคือ แรงจูงใจภายนอก แรงจูงใจภายใน และแรงจูงใจทางสังคม

1. แรงจูงใจภายนอก หมายถึงแรงจูงใจที่เกิดมาจากการกระตุ้นของสิ่งเร้าภายนอกทำให้บุคคลประสงค์ที่จะแสดงพฤติกรรม

2. แรงจูงใจภายใน หมายถึงแรงจูงใจที่เกิดจากความต้องการหรือความปรารถนาซึ่งเกิดขึ้นภายในโดยไม่มีแรงจูงใจจากภายนอก

3. แรงจูงใจทางสังคม แบ่งเป็น 3 ประเภทดังนี้

- 3.1 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความต้องการมีสัมฤทธิ์ไมตรี
- 3.2 แรงจูงใจใฝ่อำนาจ ความต้องการอยู่เหนือผู้อื่น
- 3.3 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความต้องการความสำเร็จ

1.3 ทฤษฎีของแรงจูงใจ

จากการศึกษาทฤษฎีแรงจูงใจมีนักการศึกษาสรุปทฤษฎีแรงจูงใจดังนี้
 ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (มปป : 191-196)

1. ทฤษฎีสัญชาตญาณ (Instinct Theory) เป็นทฤษฎีดั้งเดิมก่อนศตวรรษที่ 18 นักจิตวิทยาที่มีความเชื่อว่า มนุษย์เป็นผู้ที่มีความคิดมีเหตุผลสามารถควบคุมตนเองได้ ความเชื่อนี้สืบเนื่องจากศาสนาและศีลธรรม พวกที่เชื่อว่า ความพอใจเป็นความสุข มีความเชื่อว่า คนเรานั้นเป็นผู้สร้างหาความสุขและพยายามหลีกเลี่ยงความทุกข์ คนเราแตกต่างจากสัตว์ เพราะสัตว์นั้นถูกกำหนดโดยสัญชาตญาณแต่คนเรานั้นมีความคิดและควบคุมตนเองได้จากแนวความคิดของดาร์วิน เรื่องทฤษฎีวิวัฒนาการได้สร้างแนวความคิดที่ว่า คนและสัตว์ไม่ได้แตกต่างกันทางสัญชาตญาณของความต้องการ และสัญชาตญาณทำให้เกิดการจูงใจให้กระทำสิ่ง ๆ ผู้เสนอแนวความคิด ทฤษฎีสัญชาตญาณคือ แมคดูกัล เขาอธิบายถึงพฤติกรรมการจูงใจของมนุษย์ในด้านสัญชาตญาณว่า เป็นการเกิดขึ้นตามธรรมชาติเป็นแรงผลักดันจากความต้องการ เพื่อความอยู่รอดของตนเองและเผ่าพันธุ์ เช่น ความต้องการอาหาร น้ำ อากาศเพื่อมีชีวิต พฤติกรรมก้าวร้าวเกิดจากปกป้องกันตนเองเพื่อความอยู่รอด แมคดูกัลเรียกสิ่งนี้ว่านิสัยชอบ ให้แตกต่างจากคำว่าสัญชาตญาณหมายถึงแนวโน้มของการกระทำ ที่คล้ายคลึงกันของเผ่าพันธุ์ที่มีอยู่ในแต่ละบุคคล เพื่อจะให้เกิดการรับรู้ในใจกับสถานการณ์นำไปสู่ความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจเมื่อได้กระทำ เช่นความรักของแม่ที่มีต่อลูกซึ่งคล้ายคลึงกัน ทฤษฎีนี้ได้รับการวิพากษ์วิจารณ์มากจากนักจิตวิทยาในสมัยต่อมา เช่น เบร์ท เวอร์นอน ทั้งนี้เพราะสัญชาตญาณไม่สามารถที่จะอธิบายพฤติกรรมได้รวมทั้งไม่สามารถจะอธิบายพฤติกรรมที่เกิดจากการเรียนรู้ได้ จะอธิบายได้บางพฤติกรรมที่เป็นปฏิกิริยาที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ เช่น การกระพริบตาหรือหลบเมื่อเห็นสิ่งของจะมากกระทบถูกตัวเรา ทฤษฎีทางจิตวิเคราะห์ของ

ฟรอยด์ มีกล่าวถึงสัญชาตญาณของแรงขับเนื่องจากความก้าวร้าวและความต้องการทางเพศ สัญชาตญาณตามแนวความคิดของฟรอยด์ได้เน้นสัญชาตญาณของการมีชีวิตและความตาย สัญชาตญาณของการมีชีวิต รวมทั้งแรงขับทางเพศ ซึ่งเรียกว่า Libido Instinct

2 .ทฤษฎีแรงขับและความต้องการจำเป็น (Drive and Need Theories) ความเชื่อของทฤษฎีได้เน้นถึงความต้องการด้านแรงขับทางร่างกายทำให้เกิดแรงจูงใจ แคนนอน ให้แนวความคิดเกี่ยวกับความสมดุลของร่างกาย อธิบายถึง กระบวนการของร่างกายที่พยายามจะรักษาความสมดุลในด้านปฏิกิริยาทางเคมีของร่างกาย ฮัลย์ได้อธิบายเพิ่มเติมจากความต้องการของกายภาพ ซึ่งคล้ายคลึงกับความสมดุลทางร่างกาย แรงขับนี้เรียกว่าความต้องการเบื้องต้นและความต้องการขั้นที่สอง ความต้องการขั้นต้นเพื่อความมีชีวิตรอด

ความต้องการขั้นที่สองเป็นผลพลอยได้จากความพึงพอใจที่ได้รับการตอบสนองจากขั้นเบื้องต้น มาสโลสรุปความต้องการทางกายภาพของมนุษย์

- 2.1 ความต้องการทางร่างกาย
- 2.2 ความต้องการความปลอดภัย
- 2.3 ความต้องการความรักและการยอมรับ
- 2.4 ความต้องการการยกย่องจากผู้อื่น
- 2.5 ความต้องการประสบความสำเร็จในชีวิต

ฮิลการ์ด ได้แยกแรงจูงใจของคนเราเป็น 3 ประเภทคือ

- แรงจูงใจที่จะมีชีวิตอยู่ (Survival)
- แรงจูงใจทางสังคม (Social Motives)
- แรงจูงใจที่มีความสัมพันธ์ส่วนตัว (Ego-integrative Motives)

3. ทฤษฎีความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Theories) อธิบายแรงจูงใจในด้านกระบวนการของการรับข่าวสาร โรเตอร์ ได้อธิบายองค์ประกอบของทฤษฎีไว้ 3 ส่วนคือ แรงกระตุ้นทางพฤติกรรม (Behavioral Potential) ความคาดหวัง (Expectency) และการเสริมแรง (Reinforcement) แนวความคิดอีกแนวหนึ่งของโรเตอร์ เรียกว่า การควบคุมแบบโลคัส (Locus of Control) แบ่งเป็น 2 ประเภทคือ การควบคุมภายใน (Internal Control) และการควบคุมภายนอก (External Control)

โยธิน ศันสนยุทธ (2531: 141-148) แบ่งทฤษฎีการจูงใจออกเป็น 2 กลุ่มคือ 1. กลุ่มทฤษฎีทางกระบวนการ (process theories) 2. กลุ่มทฤษฎีทางเนื้อหา (content theories)

1. กลุ่มทฤษฎีทางกระบวนการ (process theories) มีทฤษฎีที่สำคัญ 3 ทฤษฎีคือ 1 ทฤษฎีสิ่งเร้า-การตอบสนอง 2 ทฤษฎีการคาดหวัง 3 ทฤษฎีความเป็นธรรม

2. กลุ่มทฤษฎีทางเนื้อหา (content theories) มีทฤษฎีความต้องการของเมอร์เรย์ ทฤษฎีแรงจูงใจ (งานของแมคคลีแลนด์และแอทคินสัน โดยอาศัยทฤษฎีของเมอร์เรย์เป็นพื้นฐาน) โดยแบ่งเป็น 3 ประการ

ความต้องการความสัมฤทธิ์ (need for achievement) 2 ความต้องการสัมพันธ์ (need for affiliation)

ความต้องการอำนาจ (need for power) และทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้นของมาสโลว์

สุภัททา ปิณฑะแพทย์ (มปป : 149 -) กล่าวถึงทฤษฎีแรงจูงใจโดยสรุปดังนี้

1. ทฤษฎีจิตวิเคราะห์พฤติกรรมกรจูงใจของฟรอยด์ (Freud)
- 2 . ทฤษฎีการจูงใจของเลวิน (Lewin)
- 3 .ทฤษฎีแรงจูงใจของเมอร์เรย์ (Murray)
4. ทฤษฎีแรงจูงใจเนื่องจากความต้องการของมาสโลว์ (Maslow)
5. ทฤษฎีแรงจูงใจตามสัญชาตญาณของพระพุทเจ้า

สุรางค์ ไคว์ตระกูล (2541 : 154) ได้แบ่งทฤษฎีแรงจูงใจในปัจจุบันมี 3 ทฤษฎี คือ พฤติกรรมนิยม ทฤษฎีมนุษยนิยม และทฤษฎีพุทธิปัญญานิยม

อุบลรัตน์ เฟ็งสถิตย์ (2530:260 -267) ได้กล่าวถึงทฤษฎีแรงจูงใจไว้หลาย ๆ ลักษณะ และสรุปทฤษฎีแรงจูงใจดังนี้

1. ทฤษฎีความต้องการความสุขส่วนตัว (Hedonistic Theory) ทฤษฎีแรงจูงใจที่เกี่ยวกับความต้องการความสุขส่วนตัว กล่าวได้ว่าบุคคลทุกคนมีความต้องการแสวงหาความสุขส่วนตัว ลักษณะความต้องการแสวงหาความสุขนี้เป็นแรงจูงใจหรือตัวเร้าที่ทำให้บุคคลได้มีการกระทำหรือมีพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมา แต่ลักษณะการแสดงออกของพฤติกรรมในแต่ละบุคคลนั้นมีการแสดงออกมาแตกต่างกัน

2. ทฤษฎีสัญชาตญาณ (Instinetual Theory) สัญชาตญาณเป็นสิ่งที่ติดตัวบุคคลมาตั้งแต่กำเนิดซึ่งทำให้บุคคลมีปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งเร้าต่าง ๆ โดยไม่จำเป็นต้องมีการเรียนรู้ลักษณะของสัญชาตญาณซึ่งเป็นสิ่งที่ติดตัวมาแต่กำเนิดจึงเป็นปฏิกิริยาที่มีผลต่อแรงจูงใจให้บุคคลได้กระทำพฤติกรรมต่าง ๆ

- 2.1 สัญชาตญาณเกี่ยวกับการดำรงชีวิตอยู่
- 2.2 สัญชาตญาณเกี่ยวกับความตาย
- 2.3 สัญชาตญาณทางสังคม

3. ทฤษฎีหลักการมีเหตุผล (Cognitive Theory) เป็นทฤษฎีที่มีความเชื่อในเรื่องเกี่ยวกับความสามารถของบุคคลในการมีเหตุผลที่จะตัดสินใจกระทำสิ่งต่าง ๆ เพราะบุคคลทุกคนมักจะมีสติปัญญาและความปรารถนาที่จะกระทำพฤติกรรมต่าง ๆ ด้วยความจริงจัง ทฤษฎีนี้มีความเชื่อว่า บุคคลมีอิสระที่จะกระทำพฤติกรรมใด ๆ ได้อย่างมีเหตุผล สามารถตัดสินใจต่อการกระทำต่าง ๆ ได้มีความรู้ว่าจะต้องการอะไร ปรารถนาสิ่งใด และควรจะต้องตัดสินใจออกมาในลักษณะใด

4. ทฤษฎีแรงขับ (Drive Theories) พฤติกรรมและการกระทำต่าง ๆ ของบุคคลนั้นมีส่วนสัมพันธ์กับแรงขับภายในของแต่ละบุคคล แรงขับนั้นเป็นสภาวะความตึงเครียดทางร่างกาย เป็นตัวการที่ทำให้ร่างกายได้มีการแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ เพื่อขจัดความเครียดนั้นออกไป แรงขับจึงมีลักษณะสำคัญ 2 ลักษณะ คือแรงขับภายในร่างกายหรือแรงขับปฐมภูมิ เป็นแรงขับที่เกิดจากความต้องการของร่างกาย และแรงขับภายนอก

ร่างกายหรือแรงขับทุติยภูมิเป็นแรงขับที่เกิดจากความต้องการทางด้านสติปัญญา อารมณ์ และสังคม แรงขับสามารถแยกตามระบบทางชีววิทยาได้ 4 ประเภทคือ

4.1 แรงขับเพื่อการอยู่รอดของชีวิต (Vegetative drives)

4.2 แรงขับฉุกเฉิน (Emergency drive)

4.3 แรงขับเพื่อการสืบพันธุ์ (Reproductive drives)

4.4 แรงขับเพื่อการศึกษา (Educational drives)

5. ทฤษฎีลำดับขั้นของความ ต้องการ ได้กล่าวถึงทฤษฎีที่น่าสนใจไว้ 2 ทฤษฎี คือทฤษฎีลำดับขั้นของความ ต้องการของมาสโลว์ และทฤษฎีลำดับขั้นของความ ต้องการของเมอร์เรย์

5.1 ทฤษฎีลำดับขั้นของความ ต้องการตามหลักการของมาสโลว์ แบ่ง ลักษณะความ ต้องการตามหลักการของมาสโลว์

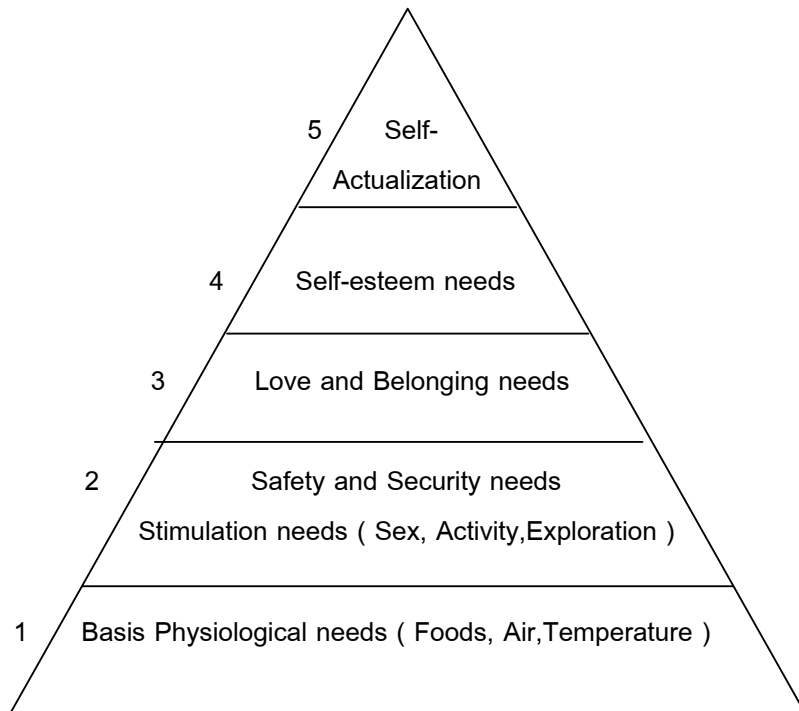
ขั้นที่ 1 ความต้องการทางด้านสรีระ ความต้องการทางสรีระเป็น ความต้องการดำรงชีวิตอยู่ได้ เช่น อาหาร น้ำ อากาศ และอุณหภูมิ

ขั้นที่ 2 ความต้องการความปลอดภัยและมั่นคง รวมทั้งการกระทำ ต่าง ๆ เพื่อให้ห่างไกลจากอันตรายหรือหลีกเลี่ยงความเจ็บปวด

ขั้นที่ 3 ความต้องการความรักและเป็นที่ยอมรับของกลุ่ม บุคคลมี ความต้องการความรักและต้องการมีส่วนร่วมในกลุ่มให้ยอมรับตนเอง เช่น กลุ่มครอบครัว กลุ่มสังคม กลุ่มในการทำงาน

ขั้นที่ 4 ความต้องการที่จะได้รับการยกย่องจากผู้อื่น ลักษณะของ ความต้องการที่จะให้ผู้อื่นมายกย่องเป็นความปรารถนาของบุคคลที่ทำให้เกิดพฤติกรรม ต่าง ๆ ขึ้น เช่น บางคนมีการใช้จ่ายอย่างฟุ่มเฟือยเกินฐานะของตนเองเพื่อให้บุคคลอื่นได้ ยกย่องตน

ขั้นที่ 5 ความต้องการที่จะบรรลุถึงความ ต้องการของตนเองอย่าง แท้จริง ลักษณะความ ต้องการในขั้นที่ 5 นี้เป็นความ ต้องการสูงสุดของบุคคลที่จะต้อง พยายามกระทำสิ่งต่าง ๆ ตามความเหมาะสมและความสามารถของตนเอง

ภาพประกอบ 2 แสดงลักษณะความต้องการชั้นต่าง ๆ ของมาสโลว์

5.2 ทฤษฎีความต้องการตามหลักการของเมอร์เรย์ เมอร์เรย์มีความคิดเห็นว่า ความต้องการเป็นสิ่งที่บุคคลได้สร้างขึ้นก่อให้เกิดความรู้สึกซาบซึ้ง ความต้องการนี้บางครั้งเกิดขึ้นเนื่องจากแรงกระตุ้นภายในของบุคคล บางครั้งเกิดความต้องการเนื่องจากสภาพสังคมความต้องการเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเนื่องมาจากสภาพทางร่างกายและสภาพจิตใจ ทฤษฎีความต้องการตามหลักการของเมอร์เรย์สรุปได้ดังนี้

1. ความต้องการที่จะเอาชนะด้วยการแสดงออกทางความก้าวร้าว
(Need for Aggression)
2. ความต้องการที่จะเอาชนะฟันฝ่าอุปสรรคต่างๆ
(Needfor Counteraction)
3. ความต้องการที่จะยอมแพ้ (Need for Abasement)
4. ความต้องการในการที่จะป้องกันตนเอง (Need for Denfendance)
5. ความต้องการเป็นอิสระ (Need for Autonomy)
6. ความต้องการความสำเร็จ (Need for Achievement)
7. ความต้องการสร้างมิตรกับบุคคลอื่น (Need for Affilliation)
8. ความต้องการสนุกสนาน(Need for Play)
9. ความต้องการแยกตนเองออกจากผู้อื่น (Need for Rejection)

10. ความต้องการความช่วยเหลือจากบุคคลอื่น
(Need for Ruccorance)
11. ความต้องการที่จะให้ความช่วยเหลือต่อบุคคลอื่น
(Need for Nurturance)
12. ความต้องการที่จะสร้างความประทับใจในตนเองให้กับผู้อื่น
(Need for Exhibition)
13. ความต้องการมีอิทธิพลเหนือบุคคลอื่น
(Need for Dominance)
14. ความต้องการที่จะยอมรับนับถือผู้อาวุโสกว่า
(Need for Deference)
15. ความต้องการหลีกเลี่ยงความรู้สึกล้มเหลว
(Need for Avoidance of Inferiority)
16. ความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงจากอันตราย
(Need for Avoidance Harm)
17. ความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงจากการถูกตำหนิหรือถูกลงโทษ
(Need for Avoidance of Biame)
18. ความต้องการความเป็นระเบียบเรียบร้อย
(Need for Orderliness)
19. ความต้องการที่จะรักษาชื่อเสียง (Need for Inviolacy)
20. ความต้องการให้ตนเองมีความแตกต่างจากบุคคลอื่น
(Need for Contrariness)

สิริอร วิชชาวุธ (2542 : 246) ได้สรุปความต้องการของเมอร์เรย์ไว้ 28 ชนิด

1. ความต้องการยอมสยบ ยอมรับโทษ (Abasement) เป็นความต้องการที่รวมไปถึงการยอมรับความบาปเจ็บ
2. ความต้องการประสบความสำเร็จ (Achievement) เป็นความต้องการทำสิ่งที่อยากให้สำเร็จ การเอาชนะ การบังคับควบคุม หรือจัดการเกี่ยวกับสิ่งของ คน หรือความคิดการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยอิสระและรวดเร็ว
3. ความต้องการมีเพื่อน (Affiliation) ความต้องการอยู่ใกล้ชิด และมีความสนุกสนาน ร่วมกับผู้อื่นที่ตนชอบ
4. ความต้องการก้าวร้าวทำร้ายผู้อื่น (Aggresstion) ความต้องการต่อสู้
5. ความต้องการเป็นตัวของตัวเอง (Autonomy) ความต้องการเป็นอิสระ และสามารถกระทำสิ่งใด ๆ ตามความต้องการ ความต้องการหลีกเลี่ยงหรือหยุดกระทำในกิจกรรมที่มีผู้อื่นเป็นผู้กำหนดให้ทำ

6. ความต้องการล้างแค้น (Counteraction) ความต้องการเอาชนะความอ่อนแอ และเก็บกดความกลัว ความต้องการชนะความล้มเหลว
7. ความต้องการป้องกันการทำของตนเองมิให้ถูกตำหนิ (Defendance)
8. ความต้องการเทอดทูนและยอมทำตามผู้อื่นที่เหนือกว่า (Deference)
9. ความต้องการมีอำนาจเหนือผู้อื่น (Dominance)
10. ความต้องการอวดตนเอง (Exhibition) ความต้องการให้ตนเป็นที่ประทับใจของผู้อื่น ความต้องการให้ผู้อื่นเห็นและได้ยินเกี่ยวกับตน
11. ความต้องการหลีกเลี่ยงความเจ็บปวด (Harm avoidance) ทางร่างกาย ความเจ็บป่วยและความตาย
12. ความต้องการหลีกเลี่ยงความเจ็บปวด ทางร่างกาย ความเจ็บป่วยและความตาย (Avoidance of Inferiority)
13. ความต้องการช่วยเหลือผู้อื่น (Nurturance)
14. ความต้องการเป็นระเบียบเรียบร้อย สะอาด หมดจด (Orderliness)
15. ความต้องการเล่น (Play) ความต้องการกระทำสิ่งสนุกสนาน โดยไม่มีจุดประสงค์
16. ความต้องการกีดกันผู้อื่น (Rejection) ความต้องการแยกตนเองออกจากสิ่งที่จะทำให้เกิดผลทางลบ
17. ความต้องการเสาะหาความสุขด้านความรู้สึกประทับใจ (Sentience)
18. ความต้องการแสวงหาสมบัติ (Acquisition)
19. ความต้องการได้รับความช่วยเหลือและเห็นใจ (Succorance)
20. ความต้องการเข้าใจ (Understanding) ความต้องการที่จะสามารถถามหรือตอบคำถามทั่วไป และความสนใจในทฤษฎี
21. ความต้องการเลียนแบบผู้อื่น (Similance)
22. ความต้องการแตกต่างจากผู้อื่น (Contrariness)
23. ความต้องการรักษาชื่อเสียงและศักดิ์ศรีของตน (Inviolacy)
24. ความต้องการเก็บรักษาและซ่อมแซมสิ่งต่าง ๆ (Conservation)
25. ความต้องการเก็บรักษาหวงแหวน (Retention)
26. ความต้องการก่อสร้างสิ่งต่าง ๆ (Contruction)
27. ความต้องการเป็นที่ยอมรับนับถือ (Recognition)
28. ความต้องการอยากรู้ (Cognizance)

มีนักการศึกษาและนักจิตวิทยาได้ให้แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจในหลายประเภทพอสรุปได้ดังนี้

1. กลุ่มทฤษฎีทางกระบวนการ คือ
 - 1.1 ทฤษฎีสิ่งเร้า-การตอบสนอง
 - 1.2 ทฤษฎีการคาดหวัง
 - 1.3 ทฤษฎีความเป็นธรรม
2. กลุ่มทฤษฎีทางเนื้อหา มีทฤษฎีความต้องการของเมอร์เรย์ ทฤษฎีแรงจูงใจทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้นของมาสโลว์

1.3.1 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ตามแนวคิดของนักการศึกษา

แรงจูงใจที่สำคัญในการเรียนการสอนคือแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนมีการพัฒนาในการเรียนประสบความสำเร็จในการเรียน การทำงาน และการดำรงชีวิตในอนาคตมีนักการศึกษาและนักจิตวิทยาหลายท่านได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ดังต่อไปนี้ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (มปป : 197- 200)

1.3.1.1 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ตามแนวคิดของแอทคินสัน มีองค์ประกอบ 3 ด้านคือ

- 1.ความคาดหวังหมายถึงการคาดหวังหน้าถึงผลการกระทำของตน คนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะคาดหวังหน้าถึงความสำเร็จของงาน
2. สิ่งล่อใจ ความพึงพอใจที่ได้รับจากการทำงาน
- 3.แรงจูงใจจากความพึงพอใจในการแสวงหาความสุขและหลีกเลี่ยงความผิดหวัง คนที่ต้องการความสำเร็จมากจะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงและคนที่กลัวความล้มเหลวมากก็จะพยายามหลีกเลี่ยงงานที่ตนคิดว่าทำไม่ได้ซึ่งจะเป็นผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

1.3.1.2 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของแมคเคลแลนด์ นักจิตวิทยาชาวอเมริกัน ได้กล่าวถึงแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นความต้องการที่จะทำงานให้ประสบความสำเร็จ ถือว่าเป็นแรงจูงใจที่สำคัญที่สุดของมนุษย์ และมีอิทธิพลต่อความสำเร็จของตนเอง เขาศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับพื้นฐานทางวัฒนธรรมของสังคมและการอบรมเลี้ยงดูรวมทั้งผลของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่มีต่อสังคม

1.4 ความสำคัญของแรงจูงใจ

สุภัททา พิณฑะแพทย์ (มปป:154) กล่าวถึงความสำคัญของแรงจูงใจที่มีต่อมนุษย์ดังนี้

- 1 .เป็นตัวกระตุ้นให้อิทธิพลแสดงพฤติกรรมหรือหยุดพฤติกรรม
- 2 .เป็นตัวกำหนดแนวทางหรือจุดมุ่งหมายของพฤติกรรม
- 3 .เป็นตัวกำหนดทิศทางของการแสดงพฤติกรรม
- 4 .เป็นตัวตัดสินใจดำเนินการดำเนินพฤติกรรม

สรุปว่าพฤติกรรมของมนุษย์ที่เกิดขึ้นนั้นได้รับอิทธิพลมาจากแรงจูงใจของมนุษย์ในการกำหนด กระตุ้น และตัดสินใจดำเนินการดำเนินพฤติกรรมนั้น ๆ

1.5 องค์ประกอบที่มีผลต่อแรงจูงใจ

กิจกรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นภายในร่างกายของสิ่งมีชีวิตนั้นไม่สามารถจำกัดบทบาทและลำดับความสำคัญของความต้องการของบุคคลนั้นได้แรงจูงใจจึงเป็นสภาวะหนึ่งภายในจิตใจที่เกิดขึ้นในแต่ละบุคคลที่ไม่เหมือนกันแม้ว่าจะได้รับสิ่งเร้าในลักษณะแบบเดียวกันก็ตาม ลักษณะแรงจูงใจของแต่ละบุคคลจึงขึ้นอยู่กับสิ่งสำคัญหลายประการ อูบลรัตน์ เฟิงสถิตย์ (2530 : 268-)

- ธรรมชาติของแต่ละบุคคล
- สถานการณ์ต่าง ๆ ในแต่ละสิ่งแวดล้อม
- ลักษณะความเข้มของแรงจูงใจ

ธรรมชาติของแต่ละบุคคล ประกอบด้วย

1. แรงขับเกิดขึ้นได้จากลักษณะ 2 ประการคือ

1.1 แรงขับที่เกิดขึ้นจากร่างกายในร่างกาย เช่น ความหิว ความกระหาย ความม่วงนอน

1.2 แรงขับที่เกิดขึ้นจากร่างกายนอกร่างกาย เช่น การได้รับความเจ็บปวดจากสิ่งเร้าภายนอกสภาวะความกดดันจนทำให้บุคคลเกิดความตึงเครียด

2. ความวิตกกังวลใจ

สถานการณ์ต่าง ๆ ในแต่ละสิ่งแวดล้อมประกอบด้วย

1. การแข่งขัน
2. ความร่วมมือ
3. การตั้งเป้าหมาย สามารถจำแนกได้ 2 ลักษณะคือ
 - 3.1 เป้าหมายรวม
 - 3.2 เป้าหมายระยะไกล
4. การตั้งความทะเยอทะยาน

ลักษณะความเข้มของแรงจูงใจ

1. การเสริมแรง
2. ความสนใจ

สรุปองค์ประกอบที่มีผลต่อแรงจูงใจของมนุษย์คือ 1 ธรรมชาติของแต่ละบุคคล ได้แก่ แรงขับ ความวิตกกังวลใจ 2 สถานการณ์ในแต่ละสิ่งแวดล้อม ได้แก่ การแข่งขัน ความร่วมมือ การตั้งเป้าหมาย การตั้งความทะเยอทะยาน 3 ลักษณะความเข้มของแรงจูงใจ ได้แก่ การเสริมแรง ความสนใจ

1.6 การสร้างแรงจูงใจ

กันยา สุวรรณแสง (2542 : 105-106) กล่าวถึงวิธีสร้างแรงจูงใจดังนี้

1. การแข่งขันและการร่วมมือ (Competition and Co-operation)
2. การชมเชยและการตำหนิ (Praise and Blame)

เฮอร์ล็อก (Hurlock) ค้นคว้าผลของการชมเชยและการตำหนิที่มีต่อการเรียนของเด็กวัยต่าง ๆ และสรุปว่า

- เด็กโตชอบการชมเชยมากกว่าการตำหนิ
- เด็กหญิงให้ความสนใจในเรื่องการชมเชยและการตำหนิน้อยกว่าเด็กชาย
- เด็กเรียนดี เมื่อถูกตำหนิจะพยายามมากกว่าเมื่อได้รับคำชมเชย โดยทั่วไป

แล้ว การชมเชยให้ผลดีกว่าการตำหนิ

- การให้รางวัลและการลงโทษ (Reward and Punishment)

สรุปการสร้างแรงจูงใจมีวิธีการที่สำคัญดังนี้

- 1 .การแข่งขันและการร่วมมือ
- 2 .การชมเชยและการตำหนิ

1.6.1 การสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

1. ให้คำชมเชยหรือตำหนิ
2. มีการทดสอบบ่อยครั้ง
3. ส่งเสริมให้นักเรียนค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง
4. ใช้วิธีการที่แปลกและใหม่เพื่อเร้าใจเด็ก
5. ให้รางวัลล่วงหน้าเพื่อยั่วยุให้พยายามมากขึ้น
6. ใช้ตัวอย่างจากสิ่ง que เด็กคุ้นเคยเป็นอย่างดี
7. เชื่อมโยงบทเรียนใหม่กับสิ่งที่เคยเรียนรู้มาก่อน

8. ใช้เกมและการแสดงบทบาทสมมติเข้าช่วย ในการสอน
9. ลดการเอาเด่นของนักเรียน
10. ลดสถานการณ์ที่ทำให้นักเรียนไม่พอใจ

1.6.2 การวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

นักจิตวิทยาที่เป็นผู้นำในการวิจัยและสร้างทฤษฎีอธิบายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีสองท่าน คือ ศาสตราจารย์ แม็คเคลแลนด์ และแอทคินสัน โดยเฉพาะ ศาสตราจารย์ แม็คเคลแลนด์ ซึ่งได้ศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มากกว่า 30 ปี โดยหาวิธีวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ศึกษาลักษณะของผู้ที่แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง ทั้งในประเทศสหรัฐอเมริกา ยุโรป และเอเชีย วิธีการของแม็คเคลแลนด์มีผู้นำมาทดลองกับนักเรียน ตั้งแต่วัยอนุบาลถึงวัยรุ่น สรวงศ์ โค้วตระกูล (2541:173-174) การวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของแม็คเคลแลนด์ได้ใช้วิธีการที่เรียกว่า เทคนิคการฉายออก (Projective Technique) ของเมอร์เรย์ที่เรียกว่าแบบทดสอบที่มมาติด แอพเพอเซ็ปชัน (Thematic Apperception Test) หรือเรียกย่อว่า ทีเอที (TAT) ซึ่งเป็นภาพชุด แต่ละภาพ จะมีรูปคนอยู่ในสถานการณ์ต่าง ๆ วิธีการวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของแม็คเคลแลนด์ โดยใช้ทีเอที (TAT) ไม่ได้ทำเฉพาะในประเทศสหรัฐอเมริกา แต่ได้ในยุโรปและเอเชีย ปรากฏว่า คำตอบของคนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงและต่ำของประเทศต่าง ๆ มีเนื้อหาคล้ายคลึงกันมาก แม็คเคลแลนด์ได้สรุปว่า คนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จะมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. เป็นผู้มีความรับผิดชอบพฤติกรรมของตนและตั้งมาตรฐานความเป็นเลิศ (Standard of Excellence) ในการทำงาน
2. เป็นผู้ที่ตั้งวัตถุประสงค์ที่จะมีโอกาสจะทำได้สำเร็จ 50-50 หรือเป็นผู้ที่มีความเสี่ยงปานกลาง
3. พยายามที่จะทำงานอย่างไม่ทอดยจนถึงจุดหมายปลายทาง
4. เป็นบุคคลที่มีความสามารถในการวางแผนระยะยาว
5. ต้องการข้อมูลผลย้อนกลับของผลงานที่ทำ
6. เมื่อประสบความสำเร็จมักจะอ้างสาเหตุภายใน เช่น ความสามารถและความพยายาม

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (มปป : 199-200) ได้กล่าวถึงลักษณะของบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงดังนี้

1. มีความกล้า กล้าคิด กล้าทำ กล้าตัดสินใจ กล้าเผชิญกับความสำเร็จ หรือความล้มเหลว
2. มีความมุ่งมั่นพยายาม ชอบทำงานที่ทำทลายความคิดและความสามารถ

3. มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความรับผิดชอบต่อตนเอง รู้หน้าที่และภาระกิจของตนเอง
4. มีความรอบรู้ในการตัดสินใจและติดตามผลการตัดสินใจของตนเอง
5. มีความสามารถในการคาดการณ์ล่วงหน้าได้แม่นยำ
6. มีความสามารถที่จะเลือกทำงานที่จะประสบความสำเร็จได้มากและด้วยความสามารถที่มีอยู่

1.6.3 การอบรมเพื่อเพิ่มแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (มปป : 200-201) กล่าวว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นสิ่งที่เรียนรู้และพัฒนาขึ้นมาได้ในตัวของเด็กและบุคคล โดยการจัดโปรแกรมการเรียน และการฝึกอบรมที่เน้นเรื่องการเปลี่ยน เจตคติ พฤติกรรม บุคลิกภาพ กระบวนการฝึก อบรมเพื่อเรียนรู้และพัฒนาแรงจูงใจมีดังนี้

1. สร้างความเชื่อและให้ผู้เรียนตั้งเป้าหมายร่วมกันว่าเมื่อผ่านการฝึก อบรมแล้วจะเปลี่ยนเจตคติและพฤติกรรมให้เป็นผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์โดยงานที่ใช้ การฝึกอบรมนั้นจะต้องพยายามสร้างความสำเร็จเป็นขั้น ๆ ไป ในการทำงานควร ตั้งเป้าหมายเป็นขั้นตอน และพยายามทำงานในแต่ละขั้นตอนให้สำเร็จ

2. ให้ผู้เรียนเห็นว่าในสังคมมีบุคคลตัวอย่างที่เขาทำงานดีหรือที่เขาประสบความสำเร็จ มนุษย์เราชอบการเลียนแบบ มีความพยายามอยู่แล้วและไม่ต้องการด้อยกว่า คนอื่น ดังนั้นนักเรียนได้ตัวอย่างที่ดีสามารถยึดถือเป็นแบบอย่างเขาจะสร้างกำลังใจใน การเรียนและทำงาน

3. แสดงให้ผู้เรียนเห็นว่าสังคมเราต้องการคนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง การที่จะมีคุณลักษณะเช่นนั้น จะสร้างนิสัยที่ดีในการเรียนและทำงาน

4. พยายามควบคุมความอ่อนแอและทำถอยซึ่งเป็นอุปสรรคสำคัญของ ความสำเร็จ ผู้มีชื่อเสียงของโลกประสบความสำเร็จเพราะเขาเป็นคนมุ่งมั่นอดทน และไม่ย่อ ท้อต่ออุปสรรค

สุรางค์ โค้วตระกูล (2541 : 174-175) กล่าวถึง แม็คเคลแลนด์ได้คิด วิธีการอบรมเพื่อเพิ่มแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ขึ้น โดยใช้ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง เป็นเกณฑ์

แม็คเคลแลนด์ ได้คิดวิธีการอบรมเพื่อเพิ่มแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ขึ้น โดยใช้ ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นเกณฑ์

ลูกศิษย์ของศาสตราจารย์ แม็คเคลแลนด์ ได้นำวิธีการอบรมเพื่อเพิ่มแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มาใช้ในโรงเรียนเริ่มโดยคอล์บ(Kolb, 1965)ได้ทำการทดลองอบรมนักเรียนชั้นมัธยมที่มีความสัมฤทธิ์ในการเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถของตน ซึ่งหมายความว่า มีระดับสติปัญญาสูงแต่เรียนไม่ดี การอบรมที่ใช้แบ่งเป็น 6 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 เป็นขั้นปฐมนิเทศ และให้นักเรียนมีโอกาสรู้จักกัน ผู้อบรมบอกวัตถุประสงค์ของการอบรม ซึ่งมีความสำคัญว่าเพื่อจะช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ กลวิธีที่จะช่วยให้นักเรียนประสบสัมฤทธิ์ผลในการเรียนและในชีวิตทั่วไป รวมทั้งอธิบายถึงแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ให้คำจำกัดความและบอกลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง นักเรียนจะต้องทำในขั้นที่ 2 ของการอบรม การแข่งรถในราง โดยนักเรียนแต่ละคนสามารถบังคับรถให้เร็วหรือช้าได้ พร้อมทั้งบอกกติกาในการเล่น เป็นต้นว่า รถแข่งจะออกนอกรางได้ไม่เกิน 3 ครั้ง คอล์บบอกนักเรียนให้ท่องจำลักษณะผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง

ตอนที่ 2 นักเรียนเล่นเกมแข่งรถตามกติกาที่วางไว้ ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง โดยเฉพาะความรับผิดชอบในพฤติกรรม มีความเสี่ยงปานกลาง การใช้ข้อมูลย้อนกลับปรับปรุงในการพยายามทำงานครั้งใหม่ นักเรียนแข่งรถ 2-3 ครั้ง จับเวลาหลังจากการเล่นทุกคนตั้งคำถามถามตนเองว่า ได้ตั้งจุดมุ่งหมายที่จะชนะการแข่งขัน การขับเร็วมากไปหรือช้า ความเสี่ยงปานกลางและกลับเวลาที่ทดลองขับช่วยในเวลา แข่งจริง

ตอนที่ 3 คอล์บได้พยายามแสดงให้เห็นผลของการแข่งรถ การวิเคราะห์ความคิดในขณะที่แข่งรถ ถามนักเรียนที่หมดสติในการแข่ง เพราะรถตกรางว่าเป็นเพราะอะไร (ขับเร็วและเสี่ยงมากเกินไป) นอกจากนี้ อภิปรายว่านักเรียนที่แข่งรถชนะ (ไม่ขับเร็วหรือช้าเกินไป) ทำเวลาได้เพราะไม่ตกรางและใช้ข้อมูลในเวลาทดลองช่วยในเวลาแข่งจริง ผู้อบรมได้อภิปรายถึงความสำคัญ ความรับผิดชอบในพฤติกรรมของตน อดใจทำงานหนักเพื่อได้รับรางวัล ของการตั้งวัตถุประสงค์ และวางแผน

ตอนที่ 4 เกี่ยวกับอิทธิพลของความคิดที่มีต่อการกระตุ้นให้ผู้เข้ารับการอบรมแต่ละคน ร่วมในการอภิปรายถึงแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และพฤติกรรม ผู้อบรมได้อธิบายถึงการให้คะแนนของการให้คะแนนแก่นักเรียนไปศึกษาเพื่อเตรียมตัวที่จะให้คะแนนเอง

ตอนที่ 5 ผู้ทดลองได้อ่านตัวอย่างเกี่ยวกับบุคคลให้นักเรียนฟังและให้คะแนน ให้นักเรียนช่วยเปิดโอกาสให้ซักถามจนทุกคนเข้าใจในการให้คะแนนดี ต่อจากนั้นแจกเรื่องเกี่ยวกับบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทั้งสูงและต่ำ ให้นักเรียนฝึกให้การให้คะแนนโดยพร้อมที่จะให้ความช่วยเหลือตลอดเวลา

ตอนที่ 6 อภิปรายถึงความขัดแย้งระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แรงจูงใจที่ต้องการมีความสัมพันธ์กับผู้อื่นโดยเฉพาะในระหว่างโรงเรียนเปิด อาจจะมีการบ้านที่จะต้องทำ เพื่อชวนไปเที่ยว ถ้านักเรียนไม่มีความคิดแบบผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง คือไม่รับผิดชอบในพฤติกรรมของตน ก็อาจจะเลือกการไปเที่ยวมากกว่าการทำการบ้าน นอกจากนั้นเลือกวัตถุประสงค์ของการเสี่ยงที่ปานกลาง วางแผนและตั้งวัตถุประสงค์ของชีวิต ประเมินความสามารถของตนเอง รวมทั้งวัตถุประสงค์ที่วางไว้ หลังจากการอภิปรายธุรกิจที่จะประกอบ การสร้างโรงงานที่จะประกอบ ผลิตภัณฑ์ใหม่ จะสร้างผลิตภัณฑ์จำเป็นที่จะต้องสั่งส่วนประกอบให้พอ การวางแผนสำหรับการสั่งส่วนประกอบจึงมีความสำคัญ เพราะถ้าสั่งไม่พอผลิตภัณฑ์อาจจะไม่เสร็จสมบูรณ์ และขายไม่ได้ ถ้าสั่งมากเกินไปก็ไม่ได้ก็จะทำให้ได้กำไรน้อย ราคาส่วนประกอบ และราคาของผลิตภัณฑ์ที่ผู้ซื้อจะสั่งส่วนประกอบ ความสามารถ เวลาที่จะใช้ผลิตเล่นเกมปรากฏว่า นักเรียนบางคนได้กำไรมาก บางคนได้กำไรน้อย และบางคนขาดทุน ความคิดในการตัดสินใจคุณสมบัติของผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง และผลของการเล่นเกม

คอส์บได้ติดตามผลการอบรมแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ โดยการเปรียบเทียบของนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มทดลอง หรือนักเรียนที่ได้รับ การอบรมแรงจูงใจ ในกลุ่มควบคุม ปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มทดลองสูงขึ้นและดี

แอลซูเลอร์นำเทคนิคการอบรมแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของศาสตราจารย์ แม็คเคลแลนดท์ ไปใช้ในโรงเรียนประถมและมัธยม โดยดัดแปลงให้เหมาะสมกับวิชาที่เรียน ตัวอย่าง ในการสอนพิมพ์ดีด ชั้น ม.ศ.3 ของโรงเรียนมัธยมแห่งหนึ่ง ก่อนที่จะสอนครูและนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มทดลองพบกับผู้อบรมเพื่อเรียนรู้เกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การตั้งเป้าหมายในการทำงานและการวางแผนในการทำงาน ทั้งระยะสั้นและระยะยาว จะเริ่มสอนพิมพ์ดีด ครูพบนักเรียนเป็นรายบุคคลและร่วมกันตั้งวัตถุประสงค์ว่าพิมพ์ได้เร็วและถูกต้องเพียงไร และต้องการที่จะได้คะแนน โดยครูบอกเกณฑ์ในการให้คะแนนระดับ A B C D หลังจากนั้น นักเรียนแต่ละคนตั้งเป้าหมายของการทำงานทั้งระยะสั้นและระยะยาว นักเรียนในกลุ่มทดลองทุกคนจะต้องทำบันทึกเกี่ยวกับการพิมพ์ เช่น ความเร็ว และความถูกต้อง นักเรียนใช้ข้อมูลย้อนกลับช่วยในการพิมพ์

ประเมินผล ความเร็วและความถูกต้องของการพิมพ์ ตอนสอบปลายเทอม ปรากฏว่าที่อยู่ในกลุ่มทดลองพิมพ์ได้ดีกว่านักเรียนที่อยู่ในหมู่พิมพ์เร็วที่สุดในหมู่ควบคุม

แอลซูเลอร์ รวบรวมผลงานการศึกษาเกี่ยวกับการอบรมแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับเด็กวัยรุ่นที่เรียนวิชาต่างๆในโรงเรียน ผลของการอบรมทำให้นักเรียนที่ได้รับการอบรมเรียนดีขึ้นและมีความสนใจในวิชาใหม่ๆและประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ที่ไม่เคยทำ

1.6.3.1 หลักที่ใช้ในการอบรมแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในโรงเรียนมีดังต่อไปนี้

สุรางค์ โค้วตระกูล (2541 : 177) ได้กล่าวถึงหลักในการอบรมแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในโรงเรียนคือ

- 1.สอนให้นักเรียนพิจารณาหรือศึกษาตนเองว่ามีจุดเด่นหรือความสามารถพิเศษอะไรบ้าง
2. ตั้งวัตถุประสงค์ในการทำงานโดยคำนึงถึงความสามารถของตนเอง
- 3.รู้จักใช้การเสี่ยงในความสำเร็จนกลางคือไม่สูงเกินไปและต่ำเกินไปหรือไม่ง่ายหรือยากจนเกินไป
4. รู้จักวางแผนงานเพื่อจะทำงานให้ประสบความสำเร็จ
5. รู้จักประเมินผลงานที่ทำ และใช้ข้อมูลผลย้อนกลับเพื่อปรับปรุงงานให้ดีขึ้น

1.7 บทบาทของครูเกี่ยวกับการส่งเสริมแรงจูงใจของนักเรียน

บทบาทของครูเกี่ยวกับการส่งเสริมแรงจูงใจของนักเรียนสุรางค์ โค้วตระกูล ได้แบ่งเป็น 3 ประเภทสุรางค์ โค้วตระกูล (2541 : 178-179)

- 1.7.1 การปรับปรุงวิธีการสอนของครูโดยตรง
 - 1.7.2 ทำงานร่วมกับนักเรียน เพื่อช่วยส่งเสริมแรงจูงใจในการเรียนรู้
 - 1.7.3 ทำงานร่วมกับผู้ปกครอง เพื่อช่วยส่งเสริมแรงจูงใจในการเรียนรู้
- 1.7.1 การปรับปรุงวิธีการสอนของครูโดยตรง
 - 1.7.1.1 ครูควรจัดห้องเรียนให้มีบรรยากาศที่ทำทหายความอยากรู้ อยากเห็นของนักเรียน
 - 1.7.1.2 บอกวัตถุประสงค์เฉพาะของบทเรียนให้นักเรียนทราบ
 - 1.7.1.3 พยายามให้งานแก่นักเรียนตามความสามารถและให้โอกาสนักเรียนทุกคนมีประสบการณ์เกี่ยวกับความสำเร็จในการเรียนรู้
 - 1.7.1.4 พยายามให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักเรียนและแนะนำให้นักเรียนใช้ข้อมูลป้อนกลับช่วยปรับปรุงการทำงานให้ดีขึ้น
 - 1.7.1.5 พยายามพบนักเรียนเป็นรายบุคคล
 - 1.7.1.6 ใช้หลักการในการอบรมแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ช่วยนักเรียน
 - 1.7.1.7 บรรยากาศของห้องเรียนต้องปราศจากการขู่เข็ญ

1.7.1.8 ใช้หลักการสอนของนักจิตวิทยามนุษยนิยม มาสโลว์ ที่กล่าว
ว่า " นักเรียนจะเรียนรู้ก็ต่อเมื่อความต้องการพื้นฐานที่จะต้องซ่อมสมปรารถนา "

1.7.1.9 ครูจะต้องเป็นผู้ที่เป็นแบบในการแสดงความกระตือรือร้นใน
เวลาที่สอน

1.7.2 การทำงานร่วมกันนักเรียนเพื่อส่งเสริมแรงจูงใจในการเรียน

1.7.2.1 ช่วยนักเรียนในการตั้งวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้วิชาต่าง ๆ

1.7.2.2 ช่วยนักเรียนในรู้จักวางแผนในการทำงานทั้งระยะสั้นและระยะ
ยาว

1.7.2.3 ช่วยนักเรียนให้รู้จักประเมินผลของงานที่ทำและนำข้อมูลผล
ย้อนกลับมาใช้ในการปรับปรุงการเรียนรู้ให้ดีขึ้น

1.7.2.4 ช่วยนักเรียนในการวิเคราะห์สาเหตุของความสำเร็จหรือไม่
สำเร็จ

1.7.2.5 ช่วยให้นักเรียนเห็นคุณค่าของความพยายามในการทำงาน

1.7.2.6 ช่วยนักเรียนให้ค้นพบความสามารถพิเศษของตนในวิชาต่าง ๆ

1.7.2.7 ช่วยนักเรียนเข้าใจในความแตกต่างระหว่างบุคคลเกี่ยวกับ
เกี่ยวกับการตั้งมาตรฐานความเป็นเลิศให้ใกล้เคียงกับระดับความสามารถของตน

1.7.2.8 ช่วยนักเรียนจัดเวลาทำการบ้านและดูหนังสือที่บ้านและการ
เตรียมตัวสำหรับสอบ

1.7.3 การทำงานกับผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมแรงจูงใจในการเรียนรู้ของ
นักเรียน

1.7.3.1 ส่งเสริมให้ผู้ปกครองมาพบและแจ้งให้ผู้ปกครองทราบถึง
ความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียน

1.7.3.2 วางแผนร่วมกับผู้ปกครองเกี่ยวกับการใช้เวลาของนักเรียนเวลา
อยู่บ้าน

1.7.3.3 ขอความร่วมมือจากผู้ปกครองเกี่ยวกับการทำงานของนักเรียน
ให้ผู้ปกครอง

1.7.3.4 ในกรณีที่ผู้ปกครองจะต้องให้นักเรียนช่วยทำงานบ้าน ครูควร
อธิบายให้ผู้ปกครองทราบถึงความจำเป็นที่นักเรียนจะต้องมีเวลาทำการบ้าน

1.7.3.5 สนับสนุนให้ผู้ปกครองร่วมในกิจกรรมของโรงเรียน

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (มปป : 199-200) กล่าวว่าครูสามารถนำแนวทางของ
แมคเคลแลนด์มาใช้ในการพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ จัดให้ผู้เรียนเข้าใจถึงวิธีคิด พุดและ
ทำโดยการสัมภาษณ์ พบปะพูดคุย กับบุคคลที่ประสบความสำเร็จในการทำงาน จัดให้

ผู้เรียนสังเกตวิธีการทำงานโดยเปรียบเทียบกับตนเองโดยมีครูให้กำลังใจ ให้การเสริมแรง โดยครูควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

1 การพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ยังต้องอาศัยองค์ประกอบอื่นเช่นความรับผิดชอบ ความเชื่อมั่นในตนเอง การรู้จักตนเอง และเข้าใจตนเอง ประสบการณ์ของความสำเร็จและความล้มเหลว การมีเจตคติที่ดีต่อตนเอง ครูควรพัฒนานักเรียนในคุณลักษณะบางอย่าง ดังกล่าวควบคู่ไปกับการพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

2 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์กับการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ ครูควรจะได้มีการทำความเข้าใจกับผู้ปกครองเพื่อให้ทางบ้านได้ช่วยฝึกให้เด็กได้ช่วยตัวเอง และเป็นตัวของตัวเองรวมทั้งการคาดหวังให้เด็กได้ทำงานในสิ่งที่ไม่ยากเกินไปและง่ายเกินไปพ่อแม่ควรแสดงความรักเอาใจใส่ สนับสนุนเป็นรางวัลสำหรับการทำงานและการปฏิบัติตัวของลูกเพื่อลูกได้พยายามทำงานนั้นด้วยความตั้งใจ

สรุปแรงจูงใจในการเรียนรู้เป็นสิ่งที่นักเรียนจะต้องมีเพื่อประสบสัมฤทธิ์ผลในการเรียน โดยนักเรียนเป็นผู้รับผิดชอบตนเองโดยครูและผู้ปกครองก็มีบทบาทสำคัญในการช่วยส่งเสริมแรงจูงใจในการเรียนรู้ของนักเรียน

1.8 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากเอกสารงานวิจัยของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในเรื่องของการอภิวิเคราะห์และการสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระหว่างปี พ.ศ.2515-2530 สุวัฒน์ สุขมลสันต์ (2536:117) ในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางจิตวิทยากับสัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาอังกฤษพบว่าปัจจัยทางจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาคือความถนัด เจตคติ และความสนใจ มีความสัมพันธ์กับสัมฤทธิ์ผลในการเรียนในระดับค่อนข้างต่ำส่วนแรงจูงใจมีความสัมพันธ์ค่อนข้างสูงแต่ความสัมพันธ์ทุกกรณีมีนัยสำคัญ

2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน

2.1 เทคนิค SQ 3 R

การอ่านภาษาอังกฤษ เทคนิคที่ใช้อีกรูปแบบหนึ่งคือเทคนิค SQ 3 R จากเอกสารประกอบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช กล่าวว่า (61-62)

- 1 Survey คือ ดูเป็นการอ่านแบบผ่านไปคร่าว ๆ ก่อน
- 2 Question คือ ถามคำถามซึ่งสัมพันธ์เกี่ยวข้องโดยตรงกับใจความสำคัญ ๆ ในเรื่องที่อ่าน ว่า อะไร ทำไม อย่างไร ใคร เมื่อไร เกี่ยวข้องกับอะไร

3 Read	คือ อ่าน ในขั้นนี้หมายถึงการอ่านเพื่อความเข้าใจและจับประเด็นสำคัญ ๆ
4 Recite	คือ ท่อง เมื่ออ่านแต่ละบทควรหยุดท่องประเด็นสำคัญ ๆ เพื่อให้จำได้
5 Review	คือ ทวน ทบทวนหัวข้อหรือประเด็นต่าง ๆ ที่ได้จัดบันทึกไว้หลังจากที่ได้อ่านจบ

อรรถวุฒิ ตราภิจักรกุล (2542:30-31) ได้กล่าวถึงเทคนิค SQ3R ไว้ดังนี้ในปี 1961 โรบินสัน ได้เสนอเทคนิคในการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อช่วยให้ผู้อ่านสามารถจับใจความสำคัญได้ดี และยังช่วยให้ผู้อ่านสามารถคาดเดาเรื่องจากเรื่องที่อ่าน เข้าใจแนวคิดของเรื่องที่อ่านได้รวดเร็ว และจดจำเรื่องตลอดจนสามารถทบทวนเรื่องที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ เทคนิคดังกล่าวคือ SQ 3R ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 Survey (S) คือการกวาดสายตาไปตามหัวข้อในบทอ่าน เพื่อหาจุดสำคัญของเรื่องที่อ่าน เป็นการอ่านอย่างคร่าว ๆ ถ้าหากว่าบทอ่านนั้นมีบทสรุปก็อ่านบทสรุปด้วย การอ่านในขั้นตอนนี้ไม่ควรใช้เวลามากเกินไป การอ่านในขั้นตอนนี้จะทำให้ผู้อ่านได้รู้ใจความสำคัญของเรื่อง หรือแนวคิดหลักของเรื่อง การอ่านในขั้นตอนนี้จะช่วยให้ผู้อ่านเรียบเรียงแนวคิดต่าง ๆ ของเรื่องได้

ขั้นตอนที่ 2 Question (Q) การตั้งคำถามในขั้นตอนนี้ จะทำให้ผู้อ่านอยากรู้ อยากเห็นมากขึ้น ดังนั้นคำถามจึงเป็นสิ่งที่ จะเพิ่มความเข้าใจมากขึ้น คำถามจะช่วยให้ผู้อ่านระลึกถึงความรู้เดิมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่าน คำถามจะทำให้ส่วนสำคัญของเรื่องเด่นชัดขึ้นในขณะที่ผู้อ่านได้อ่านรายละเอียดที่อธิบายหัวข้อนั้น ๆ

ขั้นตอนที่ 3 Read (R) เป็นการอ่านเรื่องเพื่อหาคำตอบ นั่นคืออ่านตั้งแต่ต้นจนจบตอนของหัวข้อแรก การอ่านในขั้นตอนนี้ เป็นการอ่านอย่างกระตือรือร้นลง เพื่อที่จะหาคำตอบ

ขั้นตอนที่ 4 Recite (R) เมื่ออ่านจบตอนหนึ่ง ๆ แล้วพยายามตอบคำถามอย่าง ๆ ย่อโดยใช้สำนวนภาษาของตนเอง พร้อมกับบอกชื่อตัวอย่างในเรื่อง ซึ่งจะทำให้ผู้อ่านรู้ว่าเรื่องที่อ่านเกี่ยวกับอะไร ถ้าตอบคำถามไม่ได้ให้ย้อนกลับไปอ่านเรื่องใหม่อย่างคร่าว ๆ

ขั้นตอนที่ 5 Review (R) เป็นการทบทวนในขั้นตอนนี้ เป็นการทบทวนหัวข้อหรือประเด็นสำคัญ ๆ ก็ได้เพื่อเป็นการระลึกถึงความจำของบทอ่าน แต่ถ้าหากยังไม่แน่ใจในบทอ่านตอนใดก็ตาม ก็ให้กลับไปอ่านซ้ำใหม่อีก เพื่อจะได้จำได้ดีขึ้น

พจนารถ ศรีทธา (2544:49-50) อ้างถึง กรรณิกา อุ่นแจน 2528 : 36-37 ; อ้างอิง Robinson.1968 : 210 ได้ว่าโรบินสันได้คิดระบบที่จะช่วยในการสอนอ่านที่เรียกว่า SQ3R ขึ้นได้แก่

- 1 Survey การสำรวจเรื่องที่อ่านอย่างรวดเร็ว
- 2 Question ตั้งคำถามเรื่องที่อ่าน
- 3 Read อ่านเพื่อค้นหาคำตอบ
- 4 Recite จดจำคำตอบหรือเรื่องราวที่พบโดยการท่องหรือเขียน
- 5 Review ทบทวนในเวลาว่าง

สมุทร เซ็นเซวานิช ได้กล่าวถึงเทคนิค " ดู ถาม อ่าน ท่อง ทวน " (SQ3R)
 ดังนี้ในการอ่านตำรา เทคนิคที่มักจะใช้กันมากและค่อนข้างจะเป็นที่รู้จักกันดี คือเทคนิค ดู
 ถาม อ่าน ท่อง ทวน หรือ SQ3R เทคนิคนี้ประกอบขึ้นด้วย 5 ขั้นตอน

1 ดู (S = Survey) เป็นการอ่านดูแบบผ่านไปอย่างรวดเร็ว ๆ ก่อน เพื่อเช็คดูว่า
 เนื้อหา ในบทนั้น ๆ มีความยาวมากน้อยขนาดไหน และในเวลาเดียวกันก็เพื่อต้องการจะ
 จับใจความโดยทั่ว ๆ ไปให้ได้เสียขั้นหนึ่งก่อน โดยใช้วิธีการอ่านแบบskimมิ่งในบางหน้า
 หรือบางตอน หรือหลาย ๆ หน้า หลาย ๆ ตอนก็ได้ ดูหัวข้อเรื่องในแต่ละบทว่ามี
 ความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับบทก่อน ๆ หรือเปล่า พิจารณารูปภาพถ้ามี ดูตารางกราฟ
 แผนภูมิหรือแผนผัง ต่อจากนั้นจึงไปดูว่ามีคำถามหรือสรุปใจความไว้ท้ายบทหรือท้าย
 ตอนหรือเปล่า ในขั้นนี้จะไม่ใช่เวลามากนัก

2 ถาม (Q = Question) หลังจากอ่านดูอย่างคร่าว ๆ แล้ว ก็อาจจะพอเข้าใจ
 เนื้อหาโดย ๆ ทั่วไปได้บ้างแล้ว คราวนี้พยายามตั้งคำถามถามตัวเองดู คำถามที่ว่านี้ควร
 จะต้องเกี่ยวข้องกับใจความสำคัญ ๆ ในบทนั้น ๆ โดยตรง ซึ่งอาจจะได้มาจากหัวข้อย่อย
 ๆ หรือจากskimมิ่งโดยตรงก็ได้ เช่นสมมติว่า กำลังอ่านดูบทที่ว่าด้วย electricity อยู่ และ
 หัวข้อเรื่องในบทนี้คือ Direct Current ก็อาจตั้งคำถามขึ้นคล้าย ๆ อย่างนี้ว่า What is
 direct current? หรือถ้าอยากจะให้ลึกซึ้งมากขึ้นไปอีก ก็อาจจะถามว่า How is direct
 current used in the process? ก็ได้ แต่ที่สำคัญก็คือ คำถามจะต้องสัมพันธ์กันกับสิ่งที่
 กำลังอ่านอยู่ อยากรู้ก็ตามควรจะต้องถามตัวเองอยู่ตลอดเวลาว่า ใจความสำคัญที่ผู้เขียน
 กำลังพูดถึงอยู่นั้น คือ อะไร ทำไมจึงสำคัญ สำคัญอย่างไร และไปเกี่ยวข้องกับใครบ้าง
 และเมื่อไร หรือตอนไหน พยายามตั้งคำถามให้ได้ เพราะจะช่วยทำให้การอ่านในขั้นตอน
 ต่อไปเป็นไปอย่างมีจุดหมายและจับประเด็นที่สำคัญ ๆ ได้ถูกต้องไม่ผิดพลาด

3 อ่าน (R = Read) ในขั้นนี้จะต้องกลับมาอ่านข้อความในบทหรือในขั้นตอน
 นั้น ๆ ซ้ำอีกอย่างค่อนข้างละเอียด การอ่านอย่างแท้จริงจะเกิดขึ้นในขั้นนี้ ควรพยายามอ่าน
 ให้เร็วขึ้นกว่าเดิม เพราะเข้าใจและทราบที่อยู่แล้วว่า อ่านเพื่อค้นหาคำตอบสำหรับคำถาม
 ที่ได้ตั้งขึ้นไว้แล้ว และขณะที่กำลังอ่านอยู่ ถ้าเกิดนึกคำถามอะไรขึ้นมาได้อีกก็ให้จดลง
 บันทึกไว้ก่อน แล้วอ่านต่อไปจนกว่าจะได้คำตอบจนเป็นที่น่าพอใจ

4 ท่อง (R = Recite) เมื่ออ่านจบแต่ละตอนหรือแต่ละบทแล้ว ควรจะทำสรุป
 ใจความสำคัญ ๆ ไว้พยายามใช้ถ้อยคำของตนเองให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้อาจจะเริ่ม

ด้วยการอ่านทวนคำถามซ้ำอีกเพื่อจะได้สรุปคำตอบได้ง่ายเข้า การสรุปคำตอบนั้นอาจทำในรูปของสังเขปความ (outline) ก็ได้หรืออาจจะใช้วิธีตอบคำถามแบบปากเปล่าระหว่างเพื่อนสองต่อสอง ซึ่งจะเท่ากับเป็นการเช็ดดูว่าตัวเองเข้าใจประเด็นสำคัญ ๆ ได้ถูกต้องหรือไม่ พยายามเชื่อมโยงใจความที่สำคัญ ๆ ในบท หรือในตอนก่อน ๆ ให้สัมพันธ์กัน ซึ่งจะช่วยให้การอ่านในบทต่อ ๆ ไปได้ใจความต่อเนื่องกันด้วย

5 ทวน (R = Review) ในขั้นนี้เป็นการทบทวนสิ่งต่าง ๆ ที่ได้จดบันทึกย่อไว้หลังจากที่ได้อ่านจบแล้ว อาจจะเป็นการอ่านทวนคำถาม-คำตอบ ในหัวข้อเรื่องใหญ่ ๆ และที่สำคัญก็ได้ เพื่อเป็นการฟื้นความจำ ถ้าหากยังไม่แน่ใจหรือมั่นใจในตอนไหนหรือบทใด ก็ให้กลับไปอ่านซ้ำใหม่อีกเพื่อให้จำได้ดีขึ้น

สรุปเทคนิคการสอนแบบ SQ3R คือวิธีการสอนซึ่งโรบินสันเป็นผู้คิดค้นขึ้นเพื่อช่วยในการอ่านจับใจความให้อ่านได้รวดเร็ว และจดจำเรื่องที่ได้อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดย S ย่อมาจาก "Survey" Q ย่อมาจาก "Question" R ย่อมาจาก "Read" R ย่อมาจาก "Recite" R ย่อมาจาก "Review"

2.2 การสอนภาษา

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (มปป : 100-101) การสอนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ภาษาซึ่งจะมีลำดับขั้นพอที่จะสรุปได้ดังนี้

1 ครูควรตรวจสอบความรู้และประสบการณ์ของผู้เรียนว่าได้มีความรู้เดิมในด้านภาษาเป็นอย่างไร เพื่อจะได้จัดเนื้อหาใหม่ ๆ มีความสัมพันธ์กับเนื้อหาเดิมของผู้เรียน

2 ตรวจสอบเนื้อหาวิชาด้านภาษาที่จะสอน ให้มีความหมายกับผู้เรียน ซึ่งเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นเพราะสิ่งที่มีความหมายและการใช้บ่อยเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการเรียนรู้ภาษาในระดับต้น ๆ ครูจึงควรเตรียมเนื้อหาทั้งภาษาเขียน ภาษาพูด ให้เหมาะสมกับวัยและชั้นของผู้เรียนด้วย

3 ตั้งวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม และอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจกับสิ่งที่ท่านคาดหวังจะให้เกิดพฤติกรรมการเรียนรู้ขึ้น การเรียนรู้โดยการตั้งใจหรือตั้งใจนั้นได้ผลสูงกว่าการเรียนรู้โดยไม่ตั้งใจ ครูจึงจำเป็นต้องเตรียมผู้เรียนก่อนที่จะเริ่มเรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีความตั้งใจและรู้วัตถุประสงค์และเป้าหมายของการเรียน

4 จัดให้มีการฝึกหัดอย่างเหมาะสม การฝึกหัดกับการเรียนรู้ทางภาษาจำเป็นต้องมีคู่กันเสมอ เพราะเป็นการให้ผู้เรียนได้มีโอกาสตอบสนอง ให้เกิดความชำนาญเพิ่มขึ้น และเพื่อให้เกิดการจำได้นอกเหนือจากความเข้าใจ ควรจะกำหนดบทเรียนให้เหมาะสมแก่การฝึกด้วย รวมทั้งมีการทดสอบความรู้และความสัมฤทธิ์ผลในการเรียนจนเป็นที่พอใจ

5 มีความรู้ที่จะตอบสนองได้อย่างถูกต้อง การที่ผู้เรียนเกิดความรู้ที่จะตอบสนองอย่างถูกต้อง จำเป็นที่ครูจะต้องพิจารณาใช้การบอกแนะและการเสริมแรง การบอกแนะ

และการเสริมแรงทำให้ผู้เรียนได้รู้วิธีที่ถูกต้อง ทำให้การเรียนรู้ขั้นต่อไปง่ายและเข้าใจดีขึ้น เช่น ความสามารถออกเสียงคำต่าง ๆ ได้ถูก รู้ความหมายก็ทำให้อ่านเรื่องราวได้ดีขึ้น

6 จัดสภาพการณ์ที่ลดสิ่งขัดขวาง โดยการพิจารณาเนื้อหาวิชาที่คล้ายคลึงกันให้แยกสอนจากกัน ถ้าการเรียนรู้ที่ใกล้เคียงกันนำมารวมเข้าด้วยกัน และแยกแยะให้เห็นความแตกต่างหากครูต้องการเน้นความแตกต่างก็ต้องแสดงให้เห็นชัด

7 จัดวิธีวัดผลที่เหมาะสม โดยพิจารณาว่าตรงกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ตั้งไว้หรือไม่ รวมทั้งให้สอดคล้องกับพื้นฐาน เนื้อหาที่ผู้เรียนได้รับด้วย

จากข้อความข้างต้นสรุปได้ว่า ในการสอนอ่านนั้น สิ่งสำคัญคือครูควรคำนึงถึงความพร้อมของผู้เรียน ควรคำนึงถึงความสนใจในการอ่านและการจัดสภาพการเรียนให้มีลักษณะกระตุ้นหรือทำให้ผู้เรียนอยากเรียน เพื่อให้การสอนอ่านสามารถบรรลุผลได้ตามความมุ่งหมาย

3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

3.1 ความหมายของการอ่าน

นักการศึกษาหลายท่านได้แสดงทัศนะเกี่ยวกับความหมายของการอ่านดังนี้

บอนน์ และ ทิงเกอร์ (Bond and Thinker. 1957 :9) กล่าวว่า การอ่านคือ การจำสัญลักษณ์ที่พิมพ์หรือ เขียน สัญลักษณ์นี้กระตุ้นให้ผู้อ่านนึกถึงความหมายของคำโดยอาศัย ประสบการณ์ที่ผ่านมาความหมายใหม่ที่เกิดขึ้นโดยการผสมผสานของสิ่งที่ผู้อ่านมีอยู่

แฮริส (Harris. 1957:57) กล่าวว่า ความสามารถในการอ่านนั้นจะต้องอาศัยองค์ประกอบหลายอย่างเช่นต้องมีความเข้าใจในภาษา สามารถจับใจความสำคัญและรายละเอียดปลีกย่อยได้ สามารถสรุปความคิดเห็นจากเรื่องที้อ่านได้ถูกต้อง สามารถเข้าใจเจตคติของผู้เรียนจากข้อความที่อ่าน

คูเปอร์ (Cooper. 1968:3) ให้คำจำกัดความของคำว่าการอ่านคือ " กระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับสิ่งที่อ่าน " เพื่อให้ได้ความหมายและเป็นไปตามจุดมุ่งหมายของผู้เขียน โดยผู้อ่านต้องอาศัยความรู้หรือประสบการณ์เดิมมาช่วยในการสร้างความหมายด้วย

ดีแซนท์ (Dechant. 1970:3) กล่าวว่า การอ่านคือการทำปฏิกิริยา ระหว่างการมองเห็น กับองค์ประกอบในการแปลความหมายโดยผู้อ่านจะคลาดเคลื่อนสายตาไปตามบรรทัดของตัวอักษรจากซ้ายไปขวาแล้วหยุดทำความเข้าใจคำ และรวบรวมเข้าเป็นหน่วยความคิด (Thout Unit) ผู้อ่านจะตีความหมายสิ่งที่เขาอ่านโดยอาศัยความรู้ ประสบการณ์เดิมเพื่อประมวลเข้าเป็นความคิด ความพินิจพิจารณา (Judgement) และการสรุปความเห็น

สมิท (Smith. 1973:6) กล่าวว่า การอ่านมิใช่กระบวนการที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลที่มองเห็นเป็นสิ่งสำคัญ แต่เป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลสองประเภท คือ ข้อมูลที่เป็นตัวอักษรในหน้ากระดาษที่ปรากฏต่อสายตา (Visual information) และข้อมูลที่มาจากสมองหรือประสบการณ์ (nonvisual information) ซึ่งข้อมูลประเภทหลังนี้มีความสำคัญต่อความเข้าใจในการอ่านมากกว่าข้อมูลประเภทแรก การวิเคราะห์แยกแยะความหมายในระดับคำจึงไม่ใช่สิ่งจำเป็น แต่มุ่งเน้นที่ความหมายของประโยคหรือข้อความมากกว่า

แฮริส และ สมิธ (Harris and Smith. 1976:14) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นรูปแบบของการสื่อความหมาย แลกเปลี่ยนความคิดข่าวสารความรู้ระหว่างผู้อ่านกับผู้เขียน นั่นคือ ผู้เขียนจะแสดงความคิดเห็นของตนบนกระดาษไปตามภาษาของแต่ละคน และผู้อ่านก็พยายามอ่านให้ได้ความหมายที่ผู้เขียนได้เขียนไว้

วิตโดสัน (Widdowson. 1979:174) กล่าวว่า การอ่านหมายถึง การมีปฏิริยาโต้ตอบระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน ซึ่งผู้อ่านใช้ความคิดพิจารณาเรื่องที่ผู้เขียนเขียนไว้เพื่อการสื่อสารระหว่างผู้อ่านและผู้เขียนข้อความที่อ่านก็คือ ปฏิริยาโต้ตอบกันระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน

รูเมล ฮาร์ต (Rumelhart. 1981:20-23) กล่าวว่า การอ่านตามแนวทฤษฎีโครงสร้างความรู้เดิมเป็นกระบวนการสื่อความหมายระหว่างผู้อ่านกับผู้เขียน โดยการใช้ข้อความเป็นสื่อกลาง ซึ่งเป้าหมายอยู่ที่ผู้อ่านอ่านได้ตรงกับ ความหมายข้อความที่ผู้เขียนต้องการให้รับทราบ

ดูมิน (Dubin. 1982:14) กล่าวว่า การอ่านเป็นทักษะที่ซับซ้อนและมีหลายคุณลักษณะมีองค์ประกอบทางจิตวิทยา สภาพร่างกายและสภาพสังคมร่วมอยู่ด้วย

มัวร์ (Moore. 1984:3-7) ได้กล่าวถึงการอ่านว่า การอ่านจะเกี่ยวข้องกับประสบการณ์เดิมของผู้อ่านความถูกต้องในการอ่านออกเสียงและเข้าใจความหมายของคำศัพท์ในข้อความที่อ่านและความสามารถในการที่จะเข้าใจและจับใจความสำคัญในเรื่องที่อ่านได้

เอสกี (Eskey. 1986:6-7) ได้ให้ความหมายของการอ่านพอสรุปได้ว่า การอ่านเป็นขบวนการทางสติปัญญา ที่สมองทำหน้าที่ทั้งหมดในการตีความหมายของข้อความที่อ่าน โดยสมองเริ่มทำงานเมื่อตาของผู้อ่านรับข้อมูลที่ได้จากการอ่าน แล้วนำความรู้เดิมที่สะสมไว้ในสมองมาช่วยในการตีความข้อความที่อ่าน

วิจิตตรา นรสิงห์ (2540:10-12) ให้นิยามของการอ่านสรุปได้ดังนี้

1 การอ่านเป็นกระบวนการโดยแบ่ง

1.1 การอ่านเป็นกระบวนการสารสนเทศของผู้อ่าน

1.2 การอ่านเป็นกระบวนการทางสมอง

1.3 การอ่านเป็นกระบวนการภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา

1.4 การอ่านเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์และตีความ

2 การอ่านเป็นกระบวนการทักษะ

2.1 การอ่านเป็นความเข้าใจ

สรุปการอ่านหมายถึงกระบวนการสร้างความเข้าใจระหว่างประสบการณ์เดิมและการมองเห็นรวบรวมเป็นหน่วยความคิด

3.2 ระดับความเข้าใจในการอ่าน

กระทรวงศึกษาธิการ (2520:32-54) ได้แบ่งระดับความเข้าใจตามจุดประสงค์การเรียนรู้ ดังนี้

1 เข้าใจคำศัพท์และความหมายได้

2 อ่านจับใจความได้ และเข้าใจได้ถูกต้อง

3 จับใจความจากเรื่องที่อ่านได้

4 ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้

5 วิเคราะห์เรื่องที่อ่านได้

6 เกิดอารมณ์คล้อยตามเรื่องที่อ่านได้

7 อ่านแล้วบันทึกสรุปเป็นความรู้ได้

8 ถ่ายทอดสาระสำคัญ และความรู้สึกนึกคิดในสิ่งที่อ่านได้

จวีลักษณ์ บุญยะกาญจน (2525:75) ได้จัดระดับความเข้าใจในการอ่านซึ่งแตกต่างกันตามจุดประสงค์และความสามารถของผู้อ่านไว้ 3 ระดับดังนี้

1 การอ่านเอาเรื่อง (Literal Reading) การอ่านระดับนี้บังคับแล้วว่าอ่านหนังสือออก อ่านได้ อ่านแล้วรู้เรื่องราวเรื่องอะไรเป็นอย่างไรเกี่ยวข้องกับใคร ผู้อ่านจะใช้ความสามารถด้านความจำเป็นส่วนใหญ่

2 การอ่านชั้นแปลความ ตีความ ขยายความ (Interpretative Reading) ผู้อ่านต้องใช้ความสามารถนอกเหนือจากการอ่านเอาเรื่อง คือ ต้องจำเรื่องต้องแปลความ ต้องขยายความเป็นระดับความเข้าใจที่สูงไปกว่าระดับอ่านเอาเรื่อง

3 การอ่านชั้นวิจารณ์ (Critical Reading) การอ่านระดับนี้ต้องใช้ความสามารถของสติปัญญาขั้นสูงสุด โดยอาศัยการอ่านระดับเอาเรื่องแปลความ

สมิท (Smith.1963:14) ได้แบ่งระดับในการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ 3 ระดับ คือ

1 การอ่านเข้าใจความหมายตามตัวอักษร (Literal Comprehension) คือการอ่านในระดับที่ผู้อ่านเข้าใจความหมายขั้นต้นของคำ ความคิดหรือเนื้อหา ตามที่อ่านตามตัวอักษร

2 การอ่านขั้นตีความ (Interpretation) คือ การอ่านที่ผู้อ่านเข้าใจความหมายลึกซึ้งกว่าการอ่านในระดับที่เข้าใจ ความหมายตามตัวอักษรในการอ่านขั้นตีความนั้น ผู้อ่านจะต้องคาดคะเน ความหมายที่มีได้กล่าวไว้โดยตรงในเนื้อความนั้นจะต้องรู้จักสรุปโดยอิงความในเรื่องที่อ่านหรือบทความในขั้นนี้ยังไม่มีการวิพากษ์วิจารณ์แต่ประการใด

3 การอ่านโดยใช้วิจารณญาณ (Critical reading) คือ การอ่านที่รวมทักษะทั้งปวงในระดับการตีความ และการประเมินเข้าใจ ซึ่งการประเมินก็คือการใช้ทักษะในการเข้าใจความหมายตามตัวอักษรตีความตามที่ผู้เขียนตั้งใจจะสื่อสารกับผู้อ่านและใช้วิจารณญาณไตร่ตรองประเมินคำคำพูดของผู้เขียนซึ่งก็คือการอ่านแล้วคิดเพื่อให้เกิดความเข้าใจเรื่องราวที่ถูกต้องถ่องแท้แน่นอน

บาร์เรท (Barrett.1974:20) ได้จัดลำดับขั้นการอ่านโดยอาศัยหลักการแบ่งประเภทวัตถุประสงค์ทางการศึกษา (Taxonomy of Educational Objectives) ของบลูม (Bloom) ไว้ 5 ขั้นดังนี้คือ

1 ระดับการอ่านตามตัวอักษร (Literal Comprehension Level) คือความสามารถในการอ่านจับใจความรายละเอียดต่าง ๆ จับใจความสำคัญและลำดับเหตุการณ์ต่าง ๆ สามารถเปรียบเทียบเรื่องราวที่อ่านทั้งในแง่ของความแตกต่างและความเหมือนทราบความสัมพันธ์ระหว่างเหตุผล ทราบถึงลักษณะเฉพาะตัวของตัวละครในเรื่องที่อ่านและสามารถจับบทละคร รวมทั้งทบทวนเรื่องที่อ่านได้

2 ระดับการจัดเรียบเรียงใหม่ (Reorganization Level) คือความสามารถในการแยกประเภทของสิ่งต่าง ๆ ได้สามารถย่อเรื่องทั้งหมดหรือข้อความบางตอนได้ สามารถสรุปและสังเคราะห์เรื่องที่อ่านได้

3 ระดับการให้ความคิดเห็น (Inferential Comprehension) ได้แก่ ความสามารถในการนำความคิดเห็นและรายละเอียดที่ได้จากการอ่านความคิดเห็นและประสบการณ์ส่วนตัวมาใช้สรุปให้หัวข้อวินิจฉัยในแง่สนับสนุนรายละเอียด สรุปใจความสำคัญ ลำดับของเหตุการณ์และการตีความของภาษาซึ่งมิได้ปรากฏให้เห็น โดยตรงจากข้อความที่อ่าน

4 ระดับประเมินผล (Evaluation Level) เป็นความสามารถในการที่จะตัดสินและประเมินผลด้วยตนเองว่า เรื่องที่อ่านเป็นอะไร เป็นข้อเท็จจริง (Facts) อะไรเป็นจินตนาการ (Fantasy) อะไรเป็นความคิดเห็น (Opinions) ตลอดจนความสามารถประเมินผล ความเชื่อถือได้ของเรื่องที่อ่านและประเมินผลในแง่ของความคิดเห็นส่วนตัวว่ามีคุณค่าเหมาะสมที่จะยอมรับหรือไม่

5 ระดับความซาบซึ้ง (Appreciation Level) ความสามารถในระดับนี้เป็นการอ่านในระดับนี้เป็นการอ่านในระดับสูงสุด คือมีอารมณ์ตอบสนองตามเนื้อเรื่องตามภาษาของ

ผู้เขียน ตลอดจนการสร้างภาพพจน์และการแสดงออกทางอารมณ์ จากการที่ได้อ่านเรื่องราว

ดัลล์แมนและคนอื่น ๆ (Dallman and others. 1974:166) ได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านเป็น 3 ระดับดังนี้

1 ระดับความเข้าใจข้อเท็จจริง (Factual Level) หมายถึงความเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านตามตัวหนังสือที่เขียนไว้

2 ระดับความเข้าใจโดยอาศัยการสรุปความตีความและแปลความหมายจากเรื่องที่อ่านได้ (Interpretation)

3 ระดับความเข้าใจขั้นประเมินค่า (Evaluation Level) คือ ความสามารถในการประเมินค่าสิ่งที่ผ่านมาโดยอาศัยความรู้และประสบการณ์ของผู้อ่านพิจารณาตัดสิน

เบอร์มิสเตอร์ (Burmeister. 1974:113-115) ได้นำเอาแนวคิดของบลูม มาดัดแปลงโดยแบ่งระดับความสามารถด้านการอ่าน เป็น 7 ระดับคือ

1 ระดับความจำ (Memory) คือ ผู้อ่านสามารถจดจำสิ่งที่ผู้เขียนระบุไว้ เช่น ชื่อบุคคลคำจำกัดความ ข้อเท็จจริง ลำดับเหตุการณ์ และคำสิ่งที่บ่งไว้ ตลอดจนรายละเอียดในเรื่องที่อ่าน

2 ระดับแปลความหมาย (Translation) คือ ผู้อ่านสามารถแปลข้อความ หรือเรื่องราวที่อ่านเป็นรูปแบบอื่น เช่น การแปลจากภาษาหนึ่งไปอีกภาษาหนึ่ง การแปลข้อความเป็นแผนที่ หรือแผนภูมิ เป็นต้น

3 ระดับตีความ (Interpretation) คือ ผู้อ่านสามารถเข้าใจสิ่งที่ผู้เขียนไม่ได้ระบุไว้ เช่น สามารถคาดการณ์ล่วงหน้าได้จับใจความสำคัญของเรื่องได้ มองเห็นภาพพจน์จากเรื่องที่อ่านได้ เป็นต้น

4 ระดับประยุกต์ (Application) คือ ผู้อ่านสามารถที่จะเข้าใจหลักการและประสบความสำเร็จในการประยุกต์ใช้

5 ระดับวิเคราะห์ (Analysis) คือ ผู้อ่านสามารถแยกแยะส่วนประกอบย่อย ๆ ที่มาประกอบกันเข้าเป็นส่วนใหญ่ เช่น การวิเคราะห์คำประพันธ์ ตรวจสอบการให้เหตุผล

6 ระดับสังเคราะห์ (Synthesis) คือ ผู้อ่านสามารถนำความคิดจากเรื่องต่าง ๆ มาเรียบเรียงใหม่

7 ระดับประเมินผล (Evaluation) คือ ผู้อ่านสามารถวางเกณฑ์ และการตัดสินความคิดว่าถูกหรือผิดโดยใช้มาตรฐานที่ตั้งไว้

แฮร์ และ ซิเพย์ (Harris and Sipay. 1979 : 317) กล่าวว่าระดับความเข้าใจในการอ่านมี 4 ระดับดังนี้

1 ระดับความเข้าใจตามตัวอักษร (Literal Comprehension) เป็นความเข้าใจระดับตามตัวอักษรว่าผู้เขียนเขียนอย่างไรเป็นเรื่องของการระลึกถึงรายละเอียด (Details)

ใจความสำคัญ(Main ideas) ลำดับเรื่อง(Sequence) การเปรียบเทียบ (Comparison) เหตุและผล (Cause-Effect) และเข้าใจคุณลักษณะของตัวละครหรือของเรื่อง(Character Trait)

2 ระดับความเข้าใจขอบข่ายที่เกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่อง (Transference) สามารถโยงเหตุการณ์อื่น ๆ ได้

3 ระดับความเข้าใจที่ประเมินผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ (Evaluation) เข้าใจเนื้อเรื่องแล้วประเมินผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ว่า ผู้เขียนมีเป้าหมายอย่างไร อารมณ์ของเรื่องเป็นอย่างไร เจตคติของผู้เรียนเป็นอย่างไร

สรุประดับความเข้าใจในการอ่านแบ่งเป็นระดับการอ่านเอาเรื่อง การอ่านขั้นแปลความ การอ่านขั้นวิจารณ์

3.3 องค์ประกอบที่ช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพ

กูดแมน (Goodman. 1971:25) กล่าวถึงปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้การอ่านประสบความสำเร็จมีอยู่ 4 ประการคือ

1 ความรู้ทางภาษา (Linguistic Knowledge) ในขั้นแรกผู้อ่านจะเริ่มเรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างเสียงกับตัวอักษรและการรู้ความหมายของคำแต่ละคำ การอ่านจะเปลี่ยนไปเมื่อผู้อ่านมีประสบการณ์ในการอ่านมากขึ้น และเมื่ออ่านเก่งแล้วก็จะสามารถอ่านเอาความหมายได้ ซึ่งผู้อ่านมีความชำนาญในภาษาต่างประเทศมากเท่าใด ก็ยิ่งจะมีทักษะในการอ่านมากขึ้นเท่านั้น

2 ประสบการณ์เดิมซึ่งรวมไปถึงความรู้และความพร้อมในเนื้อหาที่ผู้อ่านมีต่อสิ่งที่อ่านด้วย

3 ความสมบูรณ์ของเนื้อเรื่อง หรือข้อเขียนนั้น (Conceptual) ความเข้าใจจะเกิดขึ้นได้ยาก ถ้าเรื่องที่อ่านนั้นไม่มีเนื้อความที่สมบูรณ์ในตัวเองยกเว้นในกรณีที่ผู้อ่านมีความพร้อมในเนื้อหาที่กำลังอ่าน ซึ่งก็คือส่วนหนึ่งของประสบการณ์จากการเรียนรู้

4 ความสามารถในการวิเคราะห์โครงสร้างของข้อเขียน (Text Schema) จากการวิเคราะห์ภาษาในระดับสูงกว่าประโยค ทำให้ทราบว่าข้อเขียนแต่ละชิ้น แต่ละประเภทมีลักษณะโครงสร้างแตกต่างกัน ข้อเขียนของแต่ละบุคคลยังสะท้อนความเชื่อ ตลอดจนวัฒนธรรมของผู้เขียนด้วย ถ้าข้อเขียนนั้น เสนอเรื่องราวที่ต่างไปจากวัฒนธรรมหรือประสบการณ์ของผู้อ่าน การอ่านก็จะประสบความสำเร็จได้ยาก เนื่องจากประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้เขียนและผู้อ่านต่างกัน

อรุณี วิริยะจิตรา (Wiriyachitra. 1984 : 18) ได้ให้คำแนะนำในการอ่านข้อความที่เป็นภาษาอังกฤษว่า บางครั้งผู้เรียนรู้จักคำทุกคำในประโยค แต่ไม่สามารถเข้าใจ

ความหมายของประโยคได้โดยเฉพาะประโยคที่ยาวและซับซ้อน ดังนั้น ผู้เรียนจึงต้องฝึกหัดทำความเข้าใจกับประโยคเหล่านั้นโดยอาศัยองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1 การวิเคราะห์ประโยค โดยการเรียนรู้รูปแบบประโยคต่าง ๆ และวิธีการแยกประโยคออกเป็นแต่ละส่วน ทำหน้าที่เป็นประธาน กริยาหลัก กรรม หรือส่วนขยายที่ประกอบอยู่ในประโยค

2 ความรู้เรื่องเครื่องหมายวรรคตอน เพื่อเข้าใจความหมายของการใช้เครื่องหมายวรรคตอนแต่ละชนิดที่ปรากฏในประโยค

3 ความรู้เรื่องการใช้คำอ้างอิง

4 ความรู้เรื่องคำที่เป็นสัญญาณ เพื่อเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างประโยค เช่น คำแสดงความเป็นเหตุเป็นผล คำตรงกันข้าม และการลำดับเหตุการณ์ เป็นต้น

อัลเดอร์สันและคณะ (1996 : 63-64) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่านว่า

1 การอ่านนั้นขึ้นอยู่กับความรู้เดิม ตามปกติแล้วความรู้เดิมของผู้อ่าน มีอิทธิพลต่อการตีความหมายสิ่งที่อ่าน ผู้อ่านที่มีความรู้เดิมของผู้อ่าน มีอิทธิพลต่อการตีความหมายสิ่งที่อ่าน ผู้อ่านที่มีความรู้เกี่ยวกับหัวข้อที่อ่านมากจะเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ง่ายกว่าคนที่อ่านเรื่องนั้นเป็นครั้งแรก

2 การอ่านต้องการแรงจูงใจ ผู้อ่านต้องสร้างทัศนคติทางบวกต่อเรื่องที่จะอ่าน ทัศนคติเป็นสิ่งที่มียุทธพลต่อพฤติกรรม เช่นผู้อ่านต้องอ่านสิ่งที่ยากเช่นปรัชญา อาจใช้วิธีการอภิปรายหัวข้อที่อ่านร่วมกับเพื่อนหาข้อมูลที่อ่านมาเชื่อมโยงข้อมูลที่ได้จากการบรรยายในห้องเรียน เมื่อผู้อ่านเกิดทัศนคติทางบวกต่อสิ่งที่อ่าน ก็จะเกิดแรงจูงใจทำให้พยายามที่จะเข้าใจสิ่งที่อ่าน

3 การอ่านเป็นทักษะที่พัฒนาอย่างต่อเนื่อง ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่ต้องพัฒนาตลอดชีวิต เริ่มจากเด็กจนแม่เมื่อได้รับการศึกษาในระดับสูงก็ยังคงพัฒนาต่อไป

4 การอ่านต้องมีการใช้กลวิธี ผู้อ่านแต่ละคนต้องวางแผนในการอ่าน

5 การอ่านต้องมีความคล่อง การทำความเข้าใจกับบทอ่านถือเป็นสิ่งที่ยากยิ่งสำหรับผู้อ่าน เพราะผู้อ่านมักจะประสบปัญหาการไม่รู้คำศัพท์ ทำให้ลดความคล่องในการอ่าน ซึ่งผู้อ่านที่มีประสิทธิภาพมักจะมีการเตรียมพร้อมที่จะอ่าน

บัคแมน และคณะ (1995 : 89-93) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับความเข้าใจในการอ่านว่าจำแนกได้ดังนี้

1 สถิติปัญหา ความหลากหลายในความสามารถของนักเรียนที่เรียนรู้จากบทอ่านสามารถบ่งชี้ได้จากแบบสอบถามมาตรฐาน ดังจะเห็นได้ว่านักเรียนในแต่ละระดับจะมีประสิทธิภาพการอ่านต่างกัน แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่มีอายุสมองแตกต่างกันจะสามารถเข้าใจบทอ่านได้ต่างกัน

2 คำศัพท์คำศัพท์จะแสดงถึงความหมายที่แต่ละคนเก็บไว้ในสมอง ความสามารถทางคำศัพท์เป็นดัชนีชี้ให้เห็นความสามารถที่จะเข้าใจบทอ่านได้และคำศัพท์เป็นตัวแสดงโครงสร้างความรู้ที่แต่ละคนใช้ในการตอบสนองบทอ่าน

3 ความสามารถด้านหน่วยคำ ถ้าแต่ละคนไม่รู้จักความหมายคำศัพท์อาจใช้ความสามารถในการวิเคราะห์รากคำ และวิภัติปัจจัย

4 ความจำคำศัพท์ ถือเป็นหลักของการเริ่มต้นอ่านซึ่งมีแนวโน้มว่าแต่ละคนจะพัฒนาความสามารถในการจำคำศัพท์ไปตามระดับชั้น

5 ทักษะคิดต่อการอ่านและการเรียนรู้บทอ่าน ทักษะคิดมีความเกี่ยวข้องกับความสำเร็จในการอ่านเป็นความปรารถนาที่จะรู้และเข้าใจของผู้อ่านเอง และเป็นตัวพยากรณ์ความสามารถในการอ่าน

6 ความแตกต่างระหว่างบุคคลในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน มีผลอย่างมาก โดยเฉพาะในระดับเริ่มเรียนการอ่าน นักเรียนที่เรียนรู้ในการอ่านจากสิ่งแวดล้อมที่ส่งเสริมการอ่านจะมีผลสัมฤทธิ์สูงกว่าคนอื่น

บอนด์ และทิงเกอร์ (1970 : 235) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบพื้นฐานในการพัฒนาความสามารถในการอ่านดังนี้

1 การเข้าใจความหมายของคำ

2 การเข้าใจหน่วยความคิด คือการแบ่งอ่านเป็นกลุ่มคำให้ได้ความหมายที่ต่อเนื่องกันเป็นกลุ่มแทนที่จะอ่านทีละคำ

3 การเข้าใจประโยค จากการรู้จักนำเอาแต่ละคำหรือแต่ละส่วนมาสัมพันธ์เข้าด้วยกันจนได้ความหมายเป็นประโยค

4 การเข้าใจข้อความที่ติดมาเป็นตอน ๆ โดยที่สามารถนำประโยคแต่ละประโยคในตอนนั้น ๆ มาสัมพันธ์กัน

5 การเข้าใจเรื่องราวและข้อความที่อ่าน

วอร์ดพ (1978 : 183-186) กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจว่าควรประกอบด้วยความรู้ด้านต่าง ๆ ดังนี้

1 ความรู้เกี่ยวกับตัวชี้แนะที่มองเห็นได้ของการสะกดคำ ความรู้นี้ช่วยให้ผู้อ่านสามารถอ่านออกเสียงได้ถูกต้อง ตามตัวสะกดของคำซึ่งถือว่าเป็นความสามารถเบื้องต้นของกระบวนการอ่าน ผู้ที่จะอ่านภาษาอังกฤษได้จึงต้องเรียนรู้ตัวอักษรและแบบแผนการสะกดคำที่ใช้ในการแทนเสียง

2 ความรู้เกี่ยวกับความน่าจะเป็นไปได้การปรากฏ ความรู้นี้ทำให้ผู้อ่านสามารถเดาได้ว่าคำอะไร ควรจะปรากฏในข้อความที่อ่าน ความสามารถนี้จะช่วยในการค้นหาความหมายของสิ่งที่อ่านเพราะคำต่าง ๆ ที่ปรากฏ ในข้อความที่อ่านจะปรากฏตามหลักไวยากรณ์

3 ความรู้เกี่ยวกับการนำปริบทไปใช้ ความรู้นี้ทำให้ผู้อ่านสามารถคาดเดาความหมายของคำศัพท์จากการเดาความหมายจากคำอื่น ๆ จากข้อความประกอบ ซึ่งอาจเป็นวลี อนุประโยค ประโยคเพียงประโยคหรือหลายประโยคและบางครั้งอาจเป็นข้อความถึงหนึ่งย่อหน้าเพื่อให้ได้ความหมายของคำศัพท์ที่อาจชัดเจนพอสมควรหรือเพียงความหมายคร่าว ๆ

4 ความรู้ด้านโครงสร้างและความหมาย ผู้อ่านจำเป็นต้องมีความรู้ทางภาษาเกี่ยวกับโครงสร้างของข้อความและความหมายของคำ กลุ่มคำ หรือประโยคและข้อความ วูล์ฟร็ด (1990 : 254-255) ได้ให้ความเห็นว่างศ์ประกอบสำคัญที่ช่วยให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจในสิ่งที่อ่านนั้นคือการที่ผู้อ่านตระหนัก ถึงกลวิธีที่ต้องใช้ในการทำความเข้าใจกับสิ่งที่อ่าน ซึ่งได้แก่

- 1 การอ่านเอาความหมายโดยรวมของบทอ่าน
- 2 การใช้อัตราเร็วในการอ่านให้เหมาะสมกับบทอ่าน
- 3 การรู้จักจับใจความสำคัญของบทอ่าน
- 4 การใช้ความรู้เกี่ยวกับคำเชื่อมประโยคต่าง ๆ
- 5 การนำความรู้เดิมมาใช้
- 6 การตีความจากปริบท
- 7 การใช้ความรู้เกี่ยวกับกลวิธีต่าง ๆ มาช่วยทำความเข้าใจกับสิ่งที่อ่าน

สุเมธ แสงนาทร (2542 : 43) กล่าวถึงองค์ประกอบของการอ่านว่าประกอบด้วยสิ่งสำคัญดังนี้

- 1 ความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและความหมายของคำ
- 2 ความรู้เกี่ยวกับไวยากรณ์หรือโครงสร้างประโยค
- 3 ความรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ของประโยคในบริบท
- 4 ความสามารถในการตีความโดยอาศัยความรู้และประสบการณ์เดิม
- 5 แรงจูงใจและเป้าหมายของผู้อ่านเอง
- 6 ความสามารถในการอ่านได้เร็วพอเหมาะกับเวลาที่กำหนด
- 7 ความยากง่ายของเนื้อเรื่องเหมาะสมกับสติปัญญาและวัยของผู้อ่าน
- 8 การพัฒนาการอ่านของผู้อ่านอย่างต่อเนื่องจากอดีตจนถึงปัจจุบัน

สรุปองค์ประกอบที่ช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพคือความรู้ทางภาษา ประสบการณ์ของผู้อ่าน ความสมบูรณ์ของเนื้อเรื่องและความสามารถเชิงวิเคราะห์

3.4 ความหมายของการอ่านจับใจความ

ทิพากรณ์ กาศะสิน (บันลือ พฤษภาคม.2534:24 อ้างอิงมาจาก ทิพากรณ์ กาศะสิน:2541) การอ่านจับใจความเป็นการอ่านเพื่อความเข้าใจเนื้อเรื่อง เป็นการอ่าน

เพื่อต้องการทราบว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร มีความสำคัญตรงไหนและ
 หมายความว่าอย่างไรจะเห็นได้ว่าการอ่านจับใจความส่วนใหญ่จะเน้นในเรื่องของความ
 เข้าใจสิ่งที่อ่าน ค้นหาสาระสำคัญหรือประเด็นที่สำคัญในเรื่องที่อ่านได้

สายสุณี สกกุลแก้ว (2534:24) ได้ให้ความหมายของการอ่านเพื่อจับใจความว่าเป็น
 ความสามารถของผู้อ่านที่จับใจความสำคัญของเรื่องที่ได้ถูกต้องตลอดจนวินิจฉัย
 คุณค่าสิ่งที่ตนอ่านได้อย่างมีเหตุผล

อรุณณี สายเสมา (2536:18) ได้ให้ความหมายของการอ่านเพื่อจับใจความคือการ
 ทำความเข้าใจเนื้อเรื่องหรือข้อความที่อ่านสามารถจับใจความสาระสำคัญแปลความให้เข้าใจ
 ตรงกับผู้เขียนที่ต้องการสื่อกับผู้อ่าน

สรุปการอ่านเพื่อจับใจความคือความสามารถในการอ่านเพื่อจับประเด็นหรือจับ
 ใจความสำคัญของเรื่อง

3.5 จุดประสงค์ของการอ่านเพื่อจับใจความ

มิลเลอร์ (Miller.1972:15) ได้แบ่งจุดมุ่งหมายของการอ่านเพื่อจับใจความออกเป็น 6
 ประการดังนี้

- 1 อ่านเพื่อจับใจความคร่าว ๆ
- 2 อ่านเพื่อจับใจความสำคัญ
- 3 อ่านเพื่อสำรวจรายละเอียดและใจความสำคัญโดยทั่ว ๆ ไป
- 4 อ่านเพื่อความเข้าใจอย่างถ่องแท้
- 5 อ่านเพื่อใช้วิจารณ์ตามติดตามข้อความที่อ่าน
- 6 อ่านเพื่อการวิเคราะห์ข้อความหรือแนวคิดในเรื่องที่อ่าน

สรุปจุดมุ่งหมายของการอ่านเพื่อจับใจความเพื่อทราบจุดประสงค์ จุดมุ่งหมาย
 แนวคิดสาระของเรื่อง

3.6 รูปแบบการอ่านภาษาอังกฤษจากแนวคิดและทฤษฎีของนักการศึกษา

สุเมธ แสงนาทร (2542 : 22) ได้กล่าวถึงกรอบแนวคิดในการพัฒนารูปแบบการ
 อ่านภาษาอังกฤษจากแนวคิดและทฤษฎีของนักการศึกษาดังนี้

- 1 แนวความคิดในการอ่านคำ

แอนเดอร์สัน (Anderson) กล่าวว่า ผู้อ่านต้องใช้ความสามารถในเรื่องความ
 เข้าใจเรื่องตัวอักษรหรือคำศัพท์

กาซานาฟ (Gasanave) กล่าวว่าทักษะในการอ่านนั้นผู้อ่านจะตอบความรู้ในและ
 ทักษะในการถอดรหัส ส่วนเตอร์ซอง ได้กล่าวว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจนั้นผู้อ่านต้อง
 เข้าใจคำศัพท์เสียก่อน

ฟินอคเชียโร (Finnocchiaro) กล่าวว่าผู้อ่านต้องรู้คำศัพท์เพื่อช่วยการอ่าน

2 แนวคิดในการอ่านประโยค

เดอร์ชองท์ (Dechent) กล่าวว่าผู้อ่านนั้นจะต้องมีความสามารถในการอ่านประโยคก่อนที่จะอ่าน paragraph และเนื้อเรื่องได้

แมคเซน (Madsen) ได้กล่าวว่าถึงการอ่านเพื่อความเข้าใจว่า ผู้อ่านต้องสามารถเข้าใจโครงสร้างของประโยคและตีความในประโยคได้ก่อนที่จะอ่านต่อไป

วิลเลียมส์ (Williams) กล่าวว่าผู้อ่านจะต้องเข้าใจในประโยคและข้อความที่ต่อเนื่องและสัมพันธ์ระหว่างประโยคในการอ่านเพื่อความเข้าใจ

3 แนวคิดในการอ่านใจความสำคัญ

จอห์นส์ (John) กล่าวว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจนั้น ทักษะในการหาใจความสำคัญ (Main ideas) มีความสำคัญต่อการอ่านมาก

แมคเซน (Madsen) ได้กล่าวว่าแนะนำว่าในการประเมินว่าผู้อ่านจะเข้าใจการอ่านได้นั้นต้องดูว่าสามารถหาใจความสำคัญต่อการอ่านมาก

ฟินนอคเชียโร (Finnocchiaro) ได้ให้ความคิดเห็นในการอ่านว่าผู้อ่านที่อ่านเข้าใจเนื้อเรื่องจะต้องหาใจความสำคัญของเนื้อเรื่อง (Main ideas) ได้

4 แนวคิดในการอ่านเพื่อความเข้าใจเนื้อเรื่อง

คอลลาฮาน (Callahan) ได้อธิบายไว้ว่าการอ่านเพื่อความเข้าใจนั้นผู้อ่านจะต้องเข้าใจความสัมพันธ์ของข้อความการอ่านจึงจะถึงจุดมุ่งหมายของผู้เขียน

เกรย์ (Gray) ได้ให้ข้อเสนอในการอ่านเพื่อความเข้าใจว่า ผู้อ่านจะต้องเข้าใจความคิดของผู้เขียนไปตามลำดับและเรียบเรียงข้อความจากข้อมูลที่อ่านได้

เคมป์ (Kernp) ได้แสดงความคิดเห็นว่าการอ่านเพื่อความเข้าใจนั้น ผู้อ่านจะต้องสามารถเรียงความคิดและเรียบเรียงข้อความจากข้อมูลที่อ่านได้

5 แนวคิดในการอ่านเพื่อหาข้อเท็จจริงหรือรายละเอียด

เรเกอร์ (Ragor) ได้ให้ข้อคิดเห็นว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจนั้นผู้อ่านจะต้องสามารถประเมินความคิดของผู้เขียนได้ว่าจะยอมรับหรือปฏิเสธตามความเป็นจริงได้

นัททอล (Nuttall) ได้อธิบายว่า ความเข้าใจในการอ่านนั้นผู้อ่านจะต้องสามารถตอบสนองต่อบทที่อ่านได้ว่าสามารถแยกแยะความคิดเห็นของผู้เขียนได้ และบอกเหตุผลได้

จอห์นส์ (Johns) ได้ระบุว่าทักษะของการอ่านเพื่อความเข้าใจนั้น ผู้อ่านต้องสามารถหาข้อเท็จจริงหรือรายละเอียด (Facts of Details) ของเรื่องที่อ่านได้

6 แนวคิดในการอ่านเพื่อวิเคราะห์และวิจารณ์

เคมป์ (Kemp) ได้แสดงความคิดเห็นว่าเรื่องที่คนอ่านกับเหตุการณ์ของสังคมภายนอกตรงกับความเป็นจริงหรือไม่ ยอมรับความคิดเห็นนั้นได้หรือไม่

จอห์นส์ (Johns) ได้ระบุว่าทักษะของการอ่านนั้นผู้อ่านจะต้องมีปฏิกิริยาโต้ตอบ โดยการรู้วิเคราะห์และวิจารณ์จากข้อความที่อ่านได้จึงจะถือว่าเข้าใจได้ดี

เกรย์ (Gray) ได้อธิบายไว้ว่าการอ่านเพื่อความเข้าใจนั้น ผู้อ่านจะต้องนำความคิดของผู้เขียนไปประยุกต์กับความรู้เดิมของตนไปสร้างความคิดใหม่อย่างเหมาะสมได้

3.7 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อำไพ มัชฌมาน (2525) ได้ทำการวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกหัดที่สร้างขึ้นกับแบบฝึกหัดของกระทรวงศึกษาธิการ แบบฝึกหัดการอ่านจับใจความที่สร้างขึ้นมีเนื้อหาประกอบด้วย การอ่าน 4 ระดับคือการอ่านขั้นพื้นฐาน การอ่านขั้นแปลความ การอ่านขั้นวิเคราะห์และการอ่านขั้นสร้างสรรค์ ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ การอ่านจับใจความของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกที่สร้างขึ้น กับแบบฝึกหัดของกระทรวงศึกษาธิการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่าผู้เรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกหัดที่สร้างขึ้นทำให้มีความสามารถด้านการอ่านเพื่อจับใจความสูงกว่าการเรียนโดยแบบฝึกหัดของกระทรวงศึกษาธิการ

สุวรรณา รันธรรมเมธี (2532) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สัมฤทธิ์ผลด้านการอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยวิธีการสอนอ่านตามแนวคิดของดัลล์แมนผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์อ่านจับใจความของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านจับใจความจากกิจกรรม 6 ขั้นตอน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสูงกว่าเกณฑ์ที่ผู้วิจัยตั้งขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนสามารถผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติตั้งขึ้น คิดเป็นร้อยละ 99.58

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาค้นคว้า ตามลำดับขั้นดังนี้

- 1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 2 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง
- 3 การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ
- 4 การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล
- 5 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาศึกษาปีที่ 4 อ.วังทอง จ.พิษณุโลก ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษอ่านเขียน (อ.026)

2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 อ.วังทอง จ.พิษณุโลก ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน (อ.026) จำนวน 2 กลุ่ม ที่ได้จากการวัดคะแนนจากแบบทดสอบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำแล้วใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย(Simple)โดยวิธีการจับฉลากให้นักเรียนเข้ากลุ่ม 2 กลุ่มแล้วสุ่มเลือกเพื่อกำหนดเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยกลุ่มทดลองได้รับการสอนอ่านด้วยการใช้ โดยวิธีSQ3Rและกลุ่มควบคุมได้รับการสอนอ่านด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู

2 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

- 1 เนื้อเรื่องการอ่านจับใจความสร้างขึ้นโดยใช้วิธี SQ3R
- 2 แผนการสอนรายวิชา (อ.026) โดยแบ่งเป็น 2 วิธีดังนี้
 - 2.1แผนการสอนของกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบ SQ3R จำนวน 2 แผน 16 คาบ
 - 2.2แผนการสอนของกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนด้วยวิธีตามคู่มือครู จำนวน 2 แผน 16 คาบ

3 แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความที่ได้ทดสอบหาคุณภาพแล้ว เป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบจำนวน 20 ข้อ

3 การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้มีวิธีสร้างดังนี้

3.1 เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้

3.1.1 ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับหลักการและวิธีการสอนจากผู้เชี่ยวชาญ และจากงานวิจัยเพื่อเป็นแนวทางการจัดเนื้อหา

3.1.2 ศึกษาหลักสูตร คู่มือครู แบบเรียน ขอบข่ายเนื้อหาวิชาที่จะสอน วัตถุประสงค์รายวิชา วัตถุประสงค์การเรียนรู้

3.1.3 ศึกษาขั้นตอนการสอนโดยเทคนิค SQ3R จากหนังสือ แบบเรียน เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องหนังสือ

-แนวคิดและเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา ของ สุมิตรา อังวัฒนกุล

-Developing Reading Skills หลักการพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษ ของ PSP

-อ่านอังกฤษ พิศจนแก่ง ทฤษฎี : ปฏิบัติ ของ กัณฑ์ทิพย์ สิงหะเนติ

-การอ่านภาษาอังกฤษ English reading ของ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

-งานวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียน ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธี SQ 4R ประกอบ กับ TLS กับวิธีสอนตามคู่มือครู ของ อรรถวุฒิ ตราภิจรกุล

-หนังสือเรียนภาษาอังกฤษหลัก 11-12 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ของ Michael Harris David Mower

-แผนการสอน Students'Book Answers Students' Book Tapescripts

-หนังสือเรียนภาษาอังกฤษรายวิชา อ 017-อ 018 ภาษาอังกฤษหลัก 11-12 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ของ วันชัย จีงวิบูลย์สถิตย์ และคณะ

3.1.4 การวิเคราะห์หลักสูตร หรือวิเคราะห์งานเพื่อกำหนดจุดมุ่งหมาย ท้ายไป จุดมุ่งหมายเฉพาะ (เชิงพฤติกรรม) จากพฤติกรรมที่ต้องการ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดโครงสร้างกิจกรรมการเรียนการสอน และการประเมินผลของเนื้อหาที่ใช้เทคนิค SQ3R การสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านจับใจความ

3.1.5 นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 2 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยง ของเนื้อหาและความเหมาะสมของกิจกรรม สื่อ และนำผลจากการประเมินมาปรับปรุง แก้ไข ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

3.1.5.1 อาจารย์ศิริมล ใจงาม

ประธานโปรแกรมการศึกษาพิเศษ

คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม
 วุฒิศึกษาตรี บัณฑิต (ค.บ.) เอก การอนุบาลศึกษา การศึกษา
 มหำบัณฑิต (กศ.ม)
 เอก การศึกษาพิเศษ สาขาการสอนเด็กที่มีความบกพร่อง
 ทางการได้ยิน

รับราชการ 25 ปี

ความชำนาญ - สอนเด็กอนุบาล
 - สอนเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
 - สอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

3.1.5.2 อาจารย์ดำรงศักดิ์ ช่างพินิจ

คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม
 วุฒิศึกษาตรี บัณฑิต (ค.บ.) เอก การประถมศึกษา ศิลปศาสตร์
 มหำบัณฑิต (ศศ.ม)

เอก ภาษาอังกฤษ M.Ed (Special education)

รับราชการ 10 ปี

ความชำนาญ - สอนภาษาอังกฤษ
 - สอนการศึกษาพิเศษ

3.1.6 นำไปทดลองสอนโดยดำเนินการตามลำดับขั้นดังนี้

ทดลองกับกลุ่มเล็ก (Small Group Testing) โดยนำเนื้อหาที่ใช้
 ทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก เพื่อศึกษาหา
 ข้อบกพร่องระหว่างทำการทดลองแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

ทำการทดลองภาคสนาม (Field Testing) นำบทเรียนที่ได้รับการ
 ปรับปรุงจากครั้งแรกไปทดสอบใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 อำเภอวังทอง
 จังหวัดพิษณุโลก ในระหว่างทำการทดลองเก็บข้อมูลต่างๆไว้แล้วปรับปรุงอีกครั้ง เพื่อหา
 ข้อบกพร่อง และเวลาที่เหมาะสมของขั้นตอนและกิจกรรมในบทเรียน แล้วนำมาปรับปรุง
 แก้ไข

3.1.7 นำเนื้อหาที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
 อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก ที่ไม่ใช่กลุ่มทดลอง โดยดำเนินการสอนตามแผนการใช้
 เทคนิค SQ3R ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อหาข้อบกพร่องของการใช้

2 แผนการสอนซึ่งมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

3.2.1 ศึกษาจุดประสงค์วิชาภาษาอังกฤษหลัก (อ.017) เพื่อเป็นแนวทางใน
 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับเนื้อหา

3.2.2 ศึกษารายละเอียดของเนื้อหาที่จะนำมาสอนอ่าน จำนวน 2 เรื่องโดยพิจารณาจากวารสาร หนังสือ และสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ให้มีความยากง่ายในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

3.2.3 นำบทอ่านที่คัดเลือกไปทดลองตามระดับความสามารถของนักเรียน

3.2.4 ดำเนินการสร้างแผนการสอนของกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบ SQ3R

3.2.5 นำแผนการสอนที่ได้ไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 1 ท่านทางการสอนภาษาอังกฤษ ตรวจสอบหาข้อบกพร่องและแก้ไขปรับปรุง

3.2.6 นำแผนการสอนทั้งสองแผนไปทดลองสอนกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อหาข้อบกพร่อง และเวลาที่เหมาะสมแต่ละขั้นตอนและหลังจากนั้นนำแผนการสอนไปแก้ไขปรับปรุงก่อนที่จะนำไปสอนจริง

3 การสร้างแบบทดสอบซึ่งมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

3.3.1 ศึกษาจากวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษจากตำราและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง อัจฉรา วงศ์โสธร (2538 147-164)

3.3.2 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษซึ่งเป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบจำนวน 20 ข้อ

3.3.3 นำแบบทดสอบทั้งสองไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

3.3.5 นำแบบทดสอบมาหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และลงความเห็นว่าคุณสมบัติข้อสอบแต่ละข้อสามารถวัดจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องการวัดหรือไม่ โดยใช้เกณฑ์การกำหนดความคิดเห็นดังนี้

+1= แน่ใจว่าข้อสอบวัดจุดประสงค์ข้อนั้น

0= ไม่แน่ใจว่าข้อสอบวัดจุดประสงค์ข้อนั้นหรือไม่

-1= แน่ใจว่าข้อสอบไม่วัดจุดประสงค์ข้อนั้น

บันทึกผลการพิจารณาลงความเห็นของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนในแต่ละข้อ แล้วนำไปหาค่าดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาหรือดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์

4 แบบแผนการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research)

ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองตามแบบแผนการวิจัย Randomized Control-group Pretest - Posttest Design (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ 2531:216)

ตาราง 1 แบบแผนการวิจัย

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
ER	T1	X	T2
CR	T2	-X	T2

X แทน การเรียนโดยใช้วิธีสอนแบบ SQ3R

-X แทนการเรียนวิธีการสอนตามแผนการสอนโดยคู่มือครู

ER แทน กลุ่มทดลอง (Experimental)

CR แทน กลุ่มควบคุม (Control Group)

T1 แทน การสอนก่อนการสอน (Pretest)

T2 แทน การสอบหลังการสอน (Posttest)

4.1 วิธีดำเนินการทดลอง

หลังจากที่ได้เลือกกลุ่มตัวอย่างแล้วผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองตามขั้นตอนดังนี้

4.1.1 จัดปฐมนิเทศกับกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมเพื่อทำความเข้าใจกับ

นักเรียนถึงวิธีการเรียนบทบาทของผู้สอนบทบาทของผู้เรียนตลอดจนวิธีการประเมินผล

4.1.2 ทดสอบก่อนการเรียน(Pretest) ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้

แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

4.1.3 จะดำเนินการสอนโดยผู้วิจัยจะเป็นผู้สอนทั้ง 2 กลุ่มโดยจะใช้เนื้อหาเดียวกันระยะเวลาของการสอนเท่ากัน คือใช้เวลาในการสอนกลุ่มละ 16 คาบๆ ละ50 นาที แต่ละกลุ่มสอน 2 คาบติดต่อกันใช้เวลาทดลองรวม 8 สัปดาห์แต่ละสัปดาห์จะสอนด้วยวิธีที่แตกต่างกันคือกลุ่มทดลองใช้เทคนิค SQ3R และกลุ่มควบคุมสอนตามคู่มือครู

4.1.3.1 กลุ่มทดลองสอนโดยใช้เทคนิค SQ3R ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

4.1.3.1.1 ทำการทดสอบก่อนเรียน Pretest แล้วตรวจให้คะแนน

4.1.3.1.2 ทำกิจกรรมตามที่กำหนดไว้

4.1.3.1.3 ทำการทดสอบหลังเรียน Posttest

4.1.4กลุ่มควบคุม สอนตามแผนการสอนภาษาอังกฤษ คือใช้วิธีบรรยายอภิปราย หรือทำกิจกรรมอื่นๆ ตามความเหมาะสมโดยใช้เนื้อหาเดียวกับวิธี SQ3R

4.1.4.1 ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) แล้วตรวจให้คะแนน

4.1.4.2 หลังจากการเรียนการสอนตามแผนการสอนของคู่มือครู แล้วจึงทำการทดสอบหลังบทเรียนแล้วตรวจให้คะแนน

4.1.5 ทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มหลัง การทดลอง (Posttest) ด้วยแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษเป็นฉบับ เดียวกันกับแบบทดสอบก่อนการเรียน (Pretest)

ตาราง 2 ขั้นตอนการสอนโดยใช้วิธีสอนแบบ SQ 3 R กับการสอนตามคู่มือครู

วิธีสอนแบบ SQ 3 R	คู่มือครู
1. ทำแบบทดสอบก่อนเรียน	1. ทำแบบทดสอบก่อนเรียน
2. ศึกษาลำดับขั้นตอนของกระบวนการเรียน	2. สอนตามแผนการสอน
3. ศึกษาคู่มือผู้เรียน	2.1 ชี้นำเข้าสู่บทเรียน
4. สอนตามแผนการสอน	2.2 ชั้นสอน
4.1 ชี้นำเข้าสู่บทเรียน	2.3 ชั้นสรุป
4.2 ชั้นสอนโดยใช้เทคนิค SQ3 R	2.4 ทำแบบฝึกหัดตาม
แบบเรียน	
4.3 ชั้นสรุป	2.5 ทำแบบทดสอบหลัง
บทเรียน	
4.4 ทำแบบทดสอบหลังเรียน	2.6 ทำแบบทดสอบหลังเรียน
4.5 ทำแบบสอบถามวัดความเข้าใจ	2.7 ทำแบบสอบถามวัดความ
เข้าใจในการอ่านจับใจความ	อ่านจับใจความ

5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS FOR WINDOWS เพื่อวิเคราะห์ค่าสถิติดังนี้

1 หาค่าเฉลี่ย (mean)

2 หาค่าความเบี่ยงเบน (S.D.)

3 เปรียบเทียบความสามารถในด้านการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้แบบทดสอบ t-test แบบ dependent sample

4 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การหาคะแนนเฉลี่ย (mean) ใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

\bar{X}	คือ คะแนนเฉลี่ย
$\sum X$	คือ ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
N	คือ จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

การหาค่าความเบี่ยงเบน ใช้สูตร

$$S = \sqrt{\frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

$(\sum X^2)$	คือ ค่าความเบี่ยงเบนของคะแนนทั้งหมด
S	คือ ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
$\sum X^2$	คือ ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
N	คือ จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์ ในการแปลความหมายผลของการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

N	แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}_1	แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนการทดลอง
\bar{X}_2	แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังการทดลอง
MD	แทน ค่าเฉลี่ยของผลต่างระหว่างคะแนนก่อนและหลังการทดลอง
D	แทน ค่าความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย
t	แทน ค่าสถิติของการแจกแจงแบบที (t- distribution)

การนำเสนอผลวิเคราะห์ข้อมูล

เปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยใช้วิธีแบบ SQ 3R และคู่มือครู

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อการทดลองเสร็จสิ้นแล้ว ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลผลการอ่านจับใจความของเด็กที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำโดยใช้วิธีสอนแบบ SQ 3 R ปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ตาราง 3 ตารางคะแนนผลการสอนอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มี
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำที่เรียนโดยใช้คู่มือครู

คนที่	คะแนนก่อนสอบของกลุ่มควบคุม	คะแนนหลังสอบของกลุ่มควบคุม
1	4	9
2	5	6
3	6	8
4	3	7
5	3	11
6	0	6
7	5	8
8	2	7
9	3	7
10	6	5
11	3	7
12	7	9
13	6	6
14	7	5
15	7	7
16	6	6
17	8	5
18	6	2
19	5	3
20	8	5

ตาราง 4 ตารางคะแนนการสอนอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มี
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำที่เรียนโดยวิธีสอนแบบ SQ3R

คนที่	คะแนนก่อนสอบของกลุ่มทดลอง	คะแนนหลังสอบของกลุ่มทดลอง
1	7	9
2	7	9
3	7	12
4	7	9
5	3	9
6	7	12
7	7	11
8	4	11
9	7	12
10	6	9
11	8	11
12	7	18
13	9	9
14	9	11
15	8	13
16	8	8
17	7	5
18	9	6
19	8	7
20	8	8

ตาราง 5 ตารางเปรียบเทียบผลการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มี
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำที่เรียนโดยใช้วิธีสอนแบบ SQ3R ก่อนและหลังเรียน

วิธีสอน	จำนวนคน	Man	Std.Deviation
Pre วิธี SQ3R	20	6.90	2.29
Pro วิธี SQ3R	20	10.95	2.06

ตาราง 6 ตารางเปรียบเทียบผลการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มี
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำที่เรียนโดยใช้คู่มือครูก่อนและหลังเรียน

วิธีสอน	จำนวนคน	Man	Std.Deviation
Pre คู่มือครู	20	6.45	2.06
Pro คู่มือครู	20	9.60	2.14

สรุปผลการทดลองค่า Sig อยู่ที่ .1 การทดลองครั้งนี้แตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญที่.1

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีสอนแบบ SQ 3 R กับการสอนตามคู่มือครูสรุปผลการศึกษาได้ดังต่อไปนี้

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบผลการสอนอ่านจับใจความสำคัญวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำโดยใช้โดยวิธีสอนแบบ SQ3R กับการสอนตามคู่มือครู

2. เพื่อเปรียบเทียบผลการสอนอ่านจับใจความสำคัญวิชาภาษาอังกฤษก่อนและหลังการสอนโดยวิธีสอนแบบ SQ3R

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำที่ได้รับการทดลองสอนการอ่านจับใจความวิชาภาษาอังกฤษโดยวิธีสอนแบบ SQ 3 R มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษแตกต่างกันกับการสอนตามคู่มือครู

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 อำเภอวังทองจังหวัดพิษณุโลก ในภาคเรียนที่ ปีการศึกษาที่ 2545 จำนวน 2 ห้องเรียนรวมทั้งสิ้น 60 คน ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษอ่านเขียน อ 026

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเนินสะอาดวิทยาคม อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเสริมอ่านเขียน 026 จำนวน 2 ห้องเรียนแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง

1 กลุ่ม และกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม ซึ่งได้มาจากการประเมินโดยใช้แบบสำรวจเด็กที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ ของ เมธี โพธิ์พัฒน์

2 เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยคัดเลือกมาจากอ่านในหนังสือเรียน วารสาร สิ่งตีพิมพ์ต่าง ๆ ที่นักเรียนสามารถพบเห็นในชีวิตประจำวันได้จำนวนทั้งหมด 5 เรื่อง โดยพิจารณาให้มีความยากง่ายในระดับความสามารถของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยศึกษาจุดประสงค์รายวิชาภาษาอังกฤษหลัก 4 แล้วคัดเลือกเรื่อง จำนวน 2 เรื่อง จากหนังสือวารสารสิ่งพิมพ์ ๆ ที่นักเรียนสามารถพบเห็นได้ในชีวิตประจำวัน โดยยึดหลักเกณฑ์ในการเลือกเนื้อเรื่องดังต่อไปนี้

2.1 พิจารณาความเหมาะสมของคำศัพท์ และโครงสร้างของหนังสือแบบเรียนภาษาอังกฤษเสริม (อ 026)

2.2 นำเรื่องที่คิดแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษตรวจสอบพิจารณาความเหมาะสม

3 ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่จะศึกษาแยกได้ดังนี้คือ

3.1 ตัวแปรอิสระได้แก่

3.1.1 วิธีการสอนการอ่านจับใจความวิชาภาษาอังกฤษโดยวิธีสอนแบบ SQ 3 R

3.1.2 วิธีการสอนอ่านตามคู่มือครู

3.2 ตัวแปรตามได้แก่

3.2.1 ความสามารถในการอ่านจับใจความ

4 ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

ใช้เวลา 16 คาบ คาบละ 50 นาที โดยใช้เวลาสัปดาห์ละ 2 คาบเป็นเวลา 8 สัปดาห์ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 ผู้วิจัยเป็นผู้สอนเองทั้ง 2 กลุ่ม

การวิเคราะห์ข้อมูล

1.เปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้ t-test แบบ Independent

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบ SQ3R กับนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.1

อภิปรายผล

ผลจากการวิจัยการเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบ SQ3R กับการสอนตามคู่มือครูสามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบ SQ3R กับการสอนตามคู่มือครูพบว่านักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบ SQ3R กับกลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .1

2. นักเรียนที่ทำการทดลองเป็นนักเรียนที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับต่ำแต่กาทดลองสอนโดยใช้วิธีสอนแบบ SQ3R ช่วยให้ผลการเรียนของเด็กกลุ่มทดลองดีขึ้นกว่าเดิมแต่ยังไม่อยู่ในเกณฑ์ที่ดีมาก

3. สาเหตุที่ผลการเรียนของนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำที่เรียนโดยเทคนิควิธีสอนแบบ SQ3R มีผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ใกล้เคียงกับนักเรียนที่เรียนโดยใช้คู่มือครูเพราะว่านักเรียนอยู่ในสภาพชนบทไม่เห็นความสำคัญของการเรียนและเมื่อจบแล้วมักจะประกอบอาชีพไม่ได้เรียนต่อ

4. สภาพของโรงเรียนไม่เอื้อต่อการเรียนและไม่ได้ส่งเสริมให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการศึกษา

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรนำเอาการสอนโดยวิธีสอนแบบ SQ3R ไปใช้ในการสอนวิชาภาษาอื่น ๆ เช่น ภาษาไทย ซึ่งน่าจะทำให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จเช่นกัน

2.2 ความพัฒนาทักษะอื่นควบคู่กับการทดลองด้วย เช่น ความรับผิดชอบ

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ.2544. แนวทางการบริหารจัดการหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษา กรมสามัญศึกษา .
- กาญจนา เกียรติประวัติ.มปป.บทเรียนโมดูล เอกสารประกอบการเรียน .
- กันยา สุวรรณแสง. 2532.จิตวิทยาทั่วไป คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ .
- ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน.มปป. จิตวิทยาการอ่าน (Psychology of Reading)_กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช
- ทิพาภรณ์ กาพะสิน. 2541.การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยเพื่อจับใจความสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 .ปริญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา พิษณุโลก:มหาวิทยาลัยนเรศวร .
- นาดยา บิลันธนานนท์.2545. จากมาตรฐานสู่ชั้นเรียน. กรุงเทพฯ :ไทยวัฒนาพานิช .
- บันลือ พงษ์วัน.2532. มิติใหม่ในการสอนอ่าน.กรุงเทพฯ:ไทยวัฒนาพานิช.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์.มปป.จิตวิทยาการศึกษา.กรุงเทพฯ:ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- พจนารถ ศรีธธา.2544. ผลของการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางบวกที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดชินวราราม จังหวัดปทุมธานี. ปริญาการศึกษา มหาบัณฑิต (จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- พพร ฟุ้งศักดิ์.2534. การศึกษาความเข้าใจและแรงจูงใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมภาษาจากเอกสารจริง.ปริญาการศึกษา มหาบัณฑิต (การมัธยมศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- มนัสวาท โพทะยะ.2531. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนความสนใจ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการสอนด้วยหลักการเรียนเพื่อรู้แจ้งกับสอนตามคู่มือครู ปริญาการศึกษามหาบัณฑิต (การมัธยมศึกษา) กรุงเทพฯ :บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- โยธิน ศันสนยุท. 2531.จิตวิทยา โครงการตำราและเอกสารทางวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เรวดี หิรัญ. 2540.แนวคิดและเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- วิจิตตรา. นรสิงห์.2540. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนอ่านด้วยกลวิธี KWL-Plus กับการสอนอ่านตามคู่มือครู ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิต (การมัธยมศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- สมยวง ดอกคำ.2542. การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและความสนใจในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอนระบบมัลติมีเดียแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนตามคู่มือครู ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิต (การมัธยมศึกษา) กรุงเทพฯ :บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- สิริอร วิชชาวุธ.2542.จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สมุทเธ์ เซ็นเซาวิช. 2542.เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ. กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สายสุนี สกุลแก้ว.2534. การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยเพื่อจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 .วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ:จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุนันทา ลิ้มอารีย์.2521.การเปรียบเทียบผลการเรียนวิชาสอนสังคมศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการใช้บทเรียนโมดูลกับการสอนปกติ. ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิต กรุงเทพฯ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สุปาณี สนธิรัตน์. มปป.วิธีเพิ่มสมรรถภาพในการเรียน ภาควิชาจิตวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- สุพัฒน์ สุขมลสันต์. มปป.การอภิวิเคราะห์และการสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระหว่างปี พ.ศ.2515-2530. กรุงเทพฯ.
- สุภัทธา ปิณฑะแพทย์ .พฤติกรรมมนุษย์และการพัฒนาตน. กรุงเทพฯ.
- สุภัทธา อักษรานุเคราะห์.2540.แนวคิดและเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุชาดา สมุทเธ์. 2543.การเปรียบเทียบความเข้าใจและความสนใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนอ่านด้วยวิธี ARC และวิธีการสอนตามคู่มือครู ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิต (การมัธยมศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- สุมิตรา อังวัฒน์กุล. 2540.แนวคิดและเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุเมธ แสงนาทร.2542.รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษในระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏ:

- กรณีศึกษาในสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม. วิทยานิพนธ์โครงการศึกษาหลังปริญญาโทมุ่งสู่
 ความเป็นผู้นำทางการศึกษาภาควิชาอุดมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล.2541.จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวรรณ รัตน์ธรรมเมธี.2532.สัมฤทธิ์ผลด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่
 3 ที่เรียนด้วยวิธีการสอนอ่านตามแนวคิดของดัลล์แมน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ :
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- โสภา ชูพิกุลชัย.2521. ความรู้เบื้องต้นทางจิตวิทยา. กรุงเทพฯ.
 ----- .2521.จิตวิทยาทั่วไป. ไทยวัฒนาพานิช.
- ศึกษาธิการ,กระทรวง. 2520.หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521.พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ:โรง
 พิมพ์การศาสนา.
- ศึกษาธิการ,กระทรวง.2521.หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521. กรุงเทพฯ.
- ศึกษาธิการ,กระทรวง .2544.แนวทางการบริหารจัดการหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถาน
 ศึกษา กรมสามัญศึกษา .
- อรรถวุฒิ ตราภักจรรกุล. 2542.การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการ
 เขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธี SQ4R
 ประกอบกับ TLS กับวิธีสอนตามคู่มือครู.ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (การมัธยมศึกษา)
 กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- อรุณณี สายเสมา.2536.สัมฤทธิ์ผลด้านการอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถม
 ศึกษปีที่ 5 ที่เรียนโดยวิธีทำนาย, วิทยานิพนธ์ ศษ.ม.ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อัจฉรา วงศ์โสธร.2544.การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ .สำนักพิมพ์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.กรุงเทพฯ.
- อำไพ ชัชฌมาน.2525.การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษา
 อังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกหัดที่สร้าง
 ขึ้นกับแบบฝึกหัดของกระทรวงศึกษาธิการ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ :
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Anderson, Richard C. 1985"Role of the Reader's Schema in

Comprehension, Learning and Memory", In Theoretical Medels and Process of
 Reading. Edited by Harry Singer and Robert B. Ruddell, Delaware : International
 Reading Association.

Bachman,L.F. et.all.1995. **Studles in Language Testing An Investigation into the
 Comparability of two tests of English as a Foreign Language.**Cambride:
 Cambridge University Press.

- Barrett, Thomad C. 1974. "**Taxonomy of Reading Comprehension**, Quoted in Wayne Otto, Robert Rude and Dixie Lee Spiegl" How to Teach Reading. New York: Rinehart and Winskton.
- Bond Cuy, L., Miles A Thinker. 1970. **Reading Difficultices Their Diagnosis and Correction**. New York: Appleton Century Croft.
- Burmeister, Lov E. 1974. **Reading Strategies for Secondary School Teachers**. Massachusetts : Addisom-Wesley Publishing Co, Inc.
- Dallman, Martha, and Others. 1978. **The Teaching of Reading**. New York: Holf, Rinehart and Winston
- Dechant, Emerald V.C. 1970. **Improving the Teaching of Reading**. New Jersey: Prentice-Hall, Inc. Englewood Cliffs, .
- Dubin, Fraid. 1982. "**What Every EFL-Teacher Should About Reading**," English Teaching Forum. 3(7):14-16; July.
- Eskey, David E. 1979. "A Model Program for Teaching Advanced Reading to Students of English as a Foreign Language." in Reading in a Second Language Edited by Ronald Mackay, Bruce Barkman R.R. Jordan. **Rowley**, Mass. Newbury Havse Publishers Inc..
- Goodman, K.S. 1971. "Psycholinguistic : Universals in the Reading Process," the Psychology of Second Language Learning. Cambridge University Press.
- Miller, Wilma H. 1974. **The First R**. New York: Holf, Rinehart and Winston.
- Moore, B.J. 1984. **The teaching of English**. Singapore: Langman.
- Harris, Albert. J. 1957 **How to Increase Reading Ability**. 3 rd ed. New York : Longman Green and Co.
- Harris, Larry A Carl B. Smith. 1976. **Reading Instruction Diagnostic teaching in the Classroom**. New York: Holf. Rinehart and Winston.
- Rumethart, and David E. Schemata, 1981. "The Building Bolck of Cognition," Comprehension and Teachung Research Review . New York: International Reading Association.
- Smith, F. 1973. **Understanding Reading: A Psycholinguistic Analsys of Reading Learning to Read**. New York: Holf, Rinehart & winston.
- Smith, Henry D. Dechant Emerald V. 1963. **Psychology is Teaching Reading**. 3rd ed. Englewood Cliffs, W.J.: Prentice-Hall.
- Wardhaugh, Ronald. 1978 **Reading : A Linquistic Perspective**. New York: Haecourt Brace and Word. 1969, quoted in Robinett, Betty Wallace. Teaching English to Speaker of Other

Languagess : Substance and Technique. New York: McGraw Hill international Book Company.

Widdowson, H.G. 1986. **Explorations in Applied Linguistics**. London: Macmillan Publisher Ltd.

Williams, Eddie. 1986. **Reading in the Language Classroom**. London : Macmillan Publisher Ltd.

Wiriyachitra, Arunee. 1984. "A Scientific Reading Program," English Teaching Forum. 20 (3): 20:23; July.

Woolfolk, Anita E. 1990. **Educational Psychology**. 4th ed. New Jersey : Prentice Hall, Englewood Cliffs.